

● Zināmi jaunie Pelču un Snēpeles pagastu un Turlavas un Vilgāles skolu vadītāji.

● Sešas Pārventas grantētās ielas tiek apstrādātas ar Kuldīgai jaunu metodi – dubulto virsmas apstrādi.

→ 3. lpp.

Viena diena pie Doniņiem Bandžēnos. Aivara Vētrāja fotoreportāža.

→ 7. lpp.

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Kurzemnieks

Nr. 94
(11 330)

Cena
0,68 eiro

Pirmdiena, 2018. gada 20. augusts

Pats lasa, pats tirgo

Vienpadsmitgadīgais ēdolnieks Roberts Upenieks pirmās gailenes garāmbraucējiem Ēdoles centrā piedāvājis par 4 eiro litrā. Viņš teic, ka dzīvojot netālu, bet sēnes pats lasot viņam zināmās vietās. „Ja tu neesi no Ēdoles, tad tev nav sēņu,” zēns nopietni apgalvo, atbildot uz ziņkārīgo garāmbraucēju jautājumiem.

„Gailene ir laba, bet borviks garšīgākas”

Lai gan Kuldīgas tirgus ir aizvien pilnāks ar gailenēm, sēņotāji un tirgotāji atzīst, ka pērnais gads bijis labāks.

Pašas pirmās gailenītes pircēji ņēma arī par pieciem eiro litrā, bet kādas divas pēdējās nedēļas cena zemāk par diviem eiro nekrīt. *Kurzemnieka* uzrunātie atzīst: ja salasa pa litriņam, nodot uzpircējiem nav vērts. Tur par kilogramu maksājot 2,50 eiro, turklāt ļoti pētot, cik sēne kvalitatīva un vai nav par slapju.

„Pēc lielā sausuma var teikt, ka sēņu laikam gals ir vaļā. Gailenes lasa mana sieva, es – tikai baravikas Maņģenē. Gailenes man negaršo, tikai zupā ar kausēto sieru. Baravikas – jā! Gan marinētas, gan kaltētas, gan pulverī

samaltas,” atzīst kurmālnieks Andris Sproģis. Šogad baraviku vēl esot maz. „Pirmās gailenes nāca ārā brūnas, sadegušas. Tas no karstuma. Neteikšu, ka labo sēņu būtu daudz, vismaz manā mežā nav, bet citi saka, gailēņu esot, ka lūst,” papildina kundze Andra.

Kuldīdzniece Inta teic, ka agrās gailenes nodega, tagad nāk vēlās, bet to arī esot salīdzinoši maz. To, kas paliek pāri, pārdod tirgū, tā izdevīgāk, nekā ar pieciem sešiem litriem iet pie uzpircējiem. „Gailenes mūsu ģimenē ēd visi – taisām mērcē. Ziemai gan negatavojam, negaršo.”

„Kad pastaigā pa mitrākām vietām, gailenes ir. Man jau tās ļoti garšo, kad sacep ar sīpoliem un gaļiņu, vēl pārlej saldo krējumu. Ziemai sacep ar cūku taukiem. Man ļoti garšo, bet borviks garšo vēl labāk,” smejas kuldīdzniece Ausma Zeidaka. Viņa apmierināta, ka gailēņu cena vēl turas un pircēju netrūkst. Pārdevusi arī pašas pirmās gailenes par pieciem eiro litrā. Kuros mežos tās var salasīt, esot noslēpums.

Inguna Spulniece
Aivara Vētrāja foto

„Tas ir kā atvērt Ziemassvētku dāvanu katru rītu – ar pirmo skrējienu uz dārzu. Tikai pēc tam var domāt par brokastīm,”

tā par gladiolu selekciju saka Latvijas Gladiolu un īrisu biedrības prezidents un selekcionārs Laimonis Zaķis.

→ 6. lpp.

Trešdien, 22. augustā:

- Saeimas deputāta kandidāti no Kuldīgas.
- Kas jauns Rendā.
- Kā sākt skriet? Kitijas Birzes pieredze.
- Cik naudas jātērē skolai.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Kā izvēlēties,
kur mācīties

Anna Bivbāne,
tālr. 29582603,
annabivbane
@gmail.com

Tuvojas septembris, kas daudziem skolēniem izraisa savilņojošas emocijas. Bet liela daļa jauniešu šis laiks var sagādāt raizes, jo jāizvēlas īstā mācību iestāde, kur pavadīt nākamās gadus, un profesija tālākajam dzīves ceļam. Arī man, pirms sešiem gadiem beidzot pamatskolu, domas svārstījās, vai gribu uzsākt patstāvīgu dzīvi.

„Labāk ir meklēt to, kas sirdij tuvs un prātam patīkams.”

Toreiz nebija pārliecināta, kur doties pēc 9. klases, tāpēc, vecāku iedrošināta, izvēlējos turpināt mācībās Skrundas vidusskolā. Pēc tās absolvēšanas likās, ka zināšu, ko vēlos, bet arī tad māca šaubas. Izvēle krita par labu Rīgai, tāpēc skatījos augstskolu piedāvājumus. Man palīdzēja iepriekš darītais, kas atklāja manas stiprās puses. Biju piedalījies dažādos pulciņos un apmeklējusi seminārus,

pasākumus. Izvēlējos Latvijas Universitātē studēt žurnālistiku, bet beigās pabeidzu multimediju producēšanu.

Jauniešiem, kas baidās spert pirmos soļus, iesaku vidusskolas laikā pēc iespējas vairāk apmeklēt dažādus pulciņus, iesaistīties ārpusklases nodarbēs. Tikai piedaloties un darot, var rasties nojaudas par iespējamajiem studiju virzieniem, ko piedāvā universitātes. Lietderīgi ir piedalīties to rīkotajos pasākumos, piemēram, *Studentu korpēs*, kur vienu dienu var doties līdz studentam un uzdot jautājumus. Atvērto durvju dienās var uzzināt par studijām, uzņemšanu, sagatavošanas kursiem, budžeta vietām, studiju maksu, saturu un procesu.

Pirmais gads studijās bija neziņas pilns, jo līdz galam nevarēju saprast, kur tas dzīvē noderēs. Apgaismība nāca otrajā kursā, kad zināšanas varēja likt lietā. Pirmajā gadā daudzi kursu pameta, jo saprata, ka tas nebūs tas, ko viņi vēlas. Mocīties, lai piespiestu sevi darīt to, kas nepatīk, nav labs variants. Ja saproti, ka tas nav tev, labāk meklē to, kas sirdij un prātam ir patīkams.

LASĪTĀJS SATRAUKTS

Kļīst lieli suņi

Uz Stangoņu ceļa (Kurmāles pagastā aiz Meža kapiem) atkal redzēti kļīstam divi lieli suņi.

Kā stāsta tuvējo māju iedzīvotāja Broņislava, suņi redzēti jau pirms mēneša. Ar kaimiņiem sprieduši, ka tie nav vietējie, nav zināms, no kurienes atklīduši. Pirms kāda laika vienā sētā nokoduši mazu sunīti, otru savainojuši. Vārbūt ir vēl citi cietušie. Kādu rītu Broņislavas vīrs ar velosipēdu vedis uz mežu savu mazo sunīti pastaigā. Izbraucot uz Stangoņu ceļu ieraudzījis, ka priekšā stāv abi lieli kļīdoņi. Līcis savējam, lai ātri dodas

mājās, pats apgriezis velosipēdu, bet suņi kādu gabalu sekojuši. „Braucot ar mašīnu, briesmas jau nedraud, bet pa ceļu cilvēki staigā kājām,” tā Broņislava. „Nospriedām, ka jāpiezvana *Kurzemniekam*, lai pabrīdina. Lai saimnieki pieskata savus suņus. Abi ir liela auguma, nogrieztām ausīm, gaišas krāsas un ar ne pārāk biezu kažoku. Vienam mugura nosmērēta ar briljanta zaļo smēri.”

Par kļīdojošajiem dzīvniekiem paziņots Kuldīgas novada pašvaldībai, inspektori devušies pārbaudīt informāciju.

Daina Tāfelberga

FOTOKOMENTĀRS

Zīme pie sētas vēsta, ka suņi nebūt nav nikns, bet kaitināt gan labāk nevajadzētu.

Andras Ālītes foto

Kurzemnieks Kuldīgā, 1905. gada ielā 19, LV-3301
Izdevējs – SIA Jaunais kurzemnieks. Reģ. apl. nr. 1400.
Iznāk pirmdienās, trešdienās, piektdienās.
Pārpublicējot atsauce uz *Kurzemnieku* obligāta.
Iespējamais SIA Poligrāfijas grupa Mūkusalā, Rīgā,
Mūkusalas ielā 15a. Metiens – 3417.

Galvenā redaktore
Daiga Bitniece – 63350567;
redakcija@kurzemnieks.lv;
reklāmas nodaļa – 63324881;
sludinājumi@kurzemnieks.lv

MUMS ZVANA

KKP uzziņu operatores tālr. 63321963.

Atkritumu izvešana vēl aizvien jutīga tēma

Kurzemnieks atkal saņēmis vairāku lasītāju jautājumus par atkritumu izvešanas sistēmu Kuldīgas novadā. To izraisījis tas, ka *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* (KKP) turpmāk rēķinus izsūtīs katru mēnesi, nevis reizi ceturksnī. Uz jautājumiem atbild KKP vadītājs Pēteris Gobzemis.

Nevēlas būt
parādniekos

„13. augustā saņēmu rēķinu par atkritumu izvešanu no 1. līdz 31. jūlijam. Tajā ierakstīts, ka esmu parādā par iepriekšējo periodu, bet iepriekšējā rēķinā rakstīts, ka to drīkst samaksāt līdz 19. augustam (turklāt šo rēķinu biju jau samaksājis). Nevēlos, ka mani ieskaita parādniekos,” saūtusi kāda kundze.

P.Gobzemis: „Šobrīd mainām programmu, mēģinot uzlabot servisu. Rezultātā rēķinus piegādāsim katru mēnesi, lai cilvēkiem, kam apmaksājamā summa ir lielāka, par trim mēnešiem tā neuzkrātos un vienā reizē nebūtu tik daudz jāmaksā. Šobrīd ir pārejas kļūdas, to atzīstam, tādēļ līdzīgos gadījumos, kā tas ir konkrētajai kundzei, parāds neskaitās. Nupat pārvaldē pārrunājām, ka rēķinu iznēsāšana katru mēnesi prasa vairāk darbu, bet centīsimies pārorganizēties, lai tos varētu iznēsāt raitāk un laicīgāk. Vēlreiz aicinām izmantot iespēju saņemt rēķinu e-pastā, jo tā cilvēki saņem ātrāk un bez domstarpībām. Šobrīd ar e-pastiem darba apjoms nav samazinājies. Piemēram, ja vienā trepju telpā

ir 15 dzīvokļi, bet piecos tomēr jānes rēķins papīra formā, kurjeram tur tāpat jāiet. Tas prasa laiku. Šobrīd kurjeriem ir uzdots izveidot sarakstus par katru māju, kurā klienti saņem rēķinus papīra formā. Uzrunāsim katru klientu individuāli par iespēju saņemt e-pastā. Līdz gada beigām ceram, ka būs iespēja saņemt rēķinu arī tālruņa īsziņā.”

Vai katru mēnesi

„Man atkritumus izved reizi divos mēnešos. Par iepriekšējo reizi jūnijā esmu norēķinājies, bet saņēmu jocīgu rēķinu, it kā atkritumi vesti arī jūlijā. Tajā gan ierakstīts mazāks tilpums, nekā ir manam konteineram. Vai tagad saņemšu rēķinus katru mēnesi?” jautā kāds kungs.

P.Gobzemis: „Arī tā varētu būt pārejas perioda kļūda. Var gadīties, ka programma izdara kaut ko nepareizi. Mums ir ap 3500 rēķinu, tādēļ diemžēl kļūdas gadās. Mēģinām tās izķert, bet tāpat vēl paliek. Cilvēki, kuriem atkritumus izved reizi divos mēnešos, rēķinu nesaņem katru mēnesi. Ja rodas līdzīgas neskaidrības, zvaniet mums!”

Lai uz konteineru vāka
neaizmirstas divi eiro

„Ir netaisnīgi, ja rēķinā tiek ieskaitīts arī tas atkritumu konteiners, kuru savā dienā neesmu paspējis izstumt. Atkritumu mašīna tāpat brauc pa mūsu ielu. Kādi KKP var rasties zaudējumi, ja šoferis pie maniem vārtiem vienkārši neapstājas?” saūtis *Kurzemnieka* lasītājs.

P.Gobzemis: „Tas ir jautājums par sistēmu. Cilvēki ir dažādi – gan atkritumu ražotāji, gan savācēji. Gribam izskaust to, ka uz ielas tiek izstumti konteineri vai izlikti maisi, uz kuriem nejausi *aizmirsušies* divi vai trīs eiro. Strikti skatāmies, lai šoferis brauc tikai stingri noteiktā maršrutā, pēc tiem arī veidojam rēķinus, lai izskaustu visādas blaknes, kad iebrauc pakal atkritumiem ārpus maršruta, saņemot samaksu citādāk. Mēs nedrīkstam ļauties šādām improvizācijām. Daļēji es saprotu tos godīgos cilvēkus, kuri tiešām aizmirsuši vai nav varējuši izstumt konteineru noteiktajā dienā. Jā, viņi pārmet, ka šāda sistēma nav normāla, nav izvērtēta, bet 3500 adreses mēs nedrīkstam atstāt izvērtēšanai uz šofera pleciem – apstāties, neapstāties, ņemt atkritumus citā dienā, neņemt, pierakstīt, nepierakstīt. Tā var nepierakstīties katra otrā mājā, jo „nebija izstumts”.

Inguna Spuleniece

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Turpmāk Alsungā neatliekamās medicīniskās palīdzības brigāde strādās tikai pa dienu. Ko par to domā alsundznieki?

Ilze:

– Bažas, protams, ir, bet to rādīs laiks. Tāda situācija ir visā valstī. Nezinu, vai tas ir labi iedzīvotājiem. Par laimi, man nav bijis nepieciešams

saukt ātro palīdzību. Noteicošais jau nav laiks, kurā tai jāatbrauc līdz pacientam. To var ietekmēt laika apstākļi u.c. Mani mulsina atšķirība – pilsētā jāierodas 15 minūtēs, bet laukos – 25. Ar ko mēs laukos esam citādi? Te ātrajai palīdzībai ir ļoti labs nodrošinājums, pašvaldība bijusi pretimnākoša ar telpām. Mēs to neesam pelnījuši!

Māris:

– Uzskatu, ka brigādi vajadzēja saglabāt arī naktī. Ir reizes, kad katra sekunde ir svarīga. Viss kaut kas var notikt, piemēram, nelaimes gadījums. Kamēr no Kuldīgas atkuļas... vasarā ir viena lieta, bet ziemā tas nemaz nav tik vienkārši. Laiks ir galvenais – jo ātrāk atbrauc, jo labāk. Tāpēc jau tā ir ātrā palīdzība.

Mārīte:

– Novada iedzīvotājus visvairāk uztrauc attālums, kādu ātrās palīdzības mašīnai būs jāmēro no Kuldīgas. Cilvēkiem šķiet, ka ir drošāk, ja mašīna atrodas uz vietas. Ja mašīna ir citur, tāpat brigādei no Kuldīgas jābrauc. Pa dienu pēc palīdzības var iet pie ģimenes ārsta. Ja ir akūta vajadzība, tad būs jāgaida brigāde no Aizputes vai Kuldīgas.

Ārija:

– Naktī varētu iztikt ar Kuldīgas brigādi, to tur ir vairāk. Tas nav pārāk tālu. Ja es te varētu aiziet uz ātro palīdzību un izmērīt asinsspiedienu, saņemt kādu sprici, kad jūtos slikti, tad vēl būtu atšķirība. Bet tādas iespējas vairs nav. Ātrā palīdzība strādā tikai uz izsaukumu. Domāju, ka būs labi.

Laila:

– Ātrā palīdzība naktīs ir vajadzīga, un ātrumam te ir ļoti liela nozīme. To pierāda personīgā pieredze – mūsu ģimenei ātrā palīdzība parasti nepieciešama naktīs, vienmēr ir laimīgi trāpījies, ka viņi ir uz vietas. Diemžēl slimību saasinājumi visbiežāk notiek naktī, jo cilvēks tad ir atbrīvotāks.

Paldies ārstiem, pateicoties viņiem, esmu dzīva un varu ar jums runāt.

Iveta Grīniņa, Aivara Vētrāja foto

Neieklausoties Snēpeles pagasta iedzīvotāju iebildumos, Kuldīgas novada domes deputāti ārkārtas sēdē apstiprināja darbā šī pagasta pārvaldes vadītāju. Tika apstiprinātas arī Pelču pagasta pārvaldes vadītāja un Turlavas un Vilgāles pamatskolas direktores.

Atgriežas mājās un pedagoģijā

Vilgāles pamatskolu turpmāk vadīs Aiga Žīle. Viņa deputātiem pastāstīja, ka ir četru pieaugušu bērnu mamma, jaunākajai meitai jau 16 gadu. Basos, netālu no Vilgāles pamatskolas, palikušas tukšas dzimtas mājas, un abi ar vīru nolēmuši atgriezties Aigas dzimtajā pusē. Tādēļ meklējusi darbu un pieteikusies konkursā. „Pedagoģijai esmu vēltījusi visu mūžu,” viņa atzina.

Deputāts Aleksandrs Lange painteresējās, kādēļ darba līgums noslēgts tikai ar 3. septembri. Uz to jaunā direktore atbildēja, ka vēl ir saistības iepriekšējā darbavietā, bet vajadzības gadījumā var Vilgālē darboties dažas dienas nedēļā.

Turlavas pamatskolas direktores amatam izvēlēta Lāsma Veigelte. Viņa darbu skolā kā direktores pienākumu izpildītāja sāk šodien, līdz tiks saņemts Izglītības un zinātnes ministrijas saskaņojums par iecelšanu direktores amatā. Līdzšinējā skolas vadītāja, deputāte Brīgita Freija uzslavēja, ka L. Veigelte jau sākusi pildīt pienākumus bez darba samaksas. Deputāti, zinot, ka iepriekšējā darbavietā L. Veigeltei bijusi bibliotēka, interesējās, kā ir ar pedagoģiju. Pretendente paskaidroja, ka Turlavas pamatskola viņai bijusi pirmā darbavietā. Astoņus gadus bijusi prom no pedagoģijas, bet tagad atgriežas pie pazīstamiem kolēģiem. Arī ar pagasta pārvaldnieku Mārci Branteviču esot laba sadarbība.

LĀSMA VEIGELTE

Turlavas pamatskolā deviņus gadus bijusi latviešu valodas un literatūras skolotāja, no tiem piecus pildījusi direktores vietnieces pienākumus audzināšanas darbā, tāpēc ar kolektīvu jau ir sastrādājusies. Septiņus gadus strādājot par bibliotēkas metodiķi, bijusi atbildīga par personāla atlasī, novērtēšanu, pienākumu sadali, analizēšanu un apmācību plānošanu.

AIGA ŽĪLE

ir dzimusi kuldīdzniece, pēdējos 20 gadus dzīvojuši un strādājusi galvaspilsētā. Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības augstskolā ieguvusi bakalaura grādu izglītībā un mūzikas skolotājas kvalifikāciju, Liepājas Universitātē – maģistra grādu vadības zinībās. Rīgā vadījusi mazo bērnu skolu *Knābis*, strādājusi arī citās izglītības iestādēs.

Apstiprina direktores un pagastu pārvaldnieces

Iebildumos neieklausās

Domes izpildītāres vietniece Agnese Buka iepazīstināja deputātus ar komisijas izvēlētajām Pelču un Snēpeles pagastu pārvaldniecēm. Kristiāna Rubene Pelčos un Aiga Bulava Snēpelē izvēlētas no 11 pretendentiem.

A. Bulava uz amatu pretendēja jau 2017. gadā, kad Snēpelē meklēja pārvaldes vadītāju. Toreiz pēc sava redzējuma prezentēšanas un atbildēšanas uz jautājumiem A. Bulava pēc iedzīvotāju balsojuma palika otrā. Pret šo A. Bukas apgalvojumu iebilda snēpelnieki Madars un Lauris Reimaņi, kuri piedalījās domes sēdē, uzsverot, ka viņiem pagastā pieder lielākās zemnieku saimniecības. M. Reimanis iebilda, ka šī kandidatūra ir pilnīgi nepieņemama, jo A. Bulava, būdama Snēpeles pagasta deputāte, neko neesot izdarījusi, arī saimniecība esot nolaista, bet zeme izpārdota ārzemniekiem, nevis kaimiņiem. Viņš atgādināja, ka iedzīvotāju sapulcē, kurā piedalījās 130 cilvēki, A. Bulavai bijis tikai 20 balsu atbalsts. Deputāti iebildumus noraidīja. K. Rubene tika apstiprināta bez liekiem jautājumiem.

A. Buka paskaidroja, ka abas pretendentes ir tikušās ar pagastu pārvalžu darbiniekiem. Pārvaldnieces darbā pieņemtas uz trīs mēnešu pārbaudes laiku.

AIGA BULAVA

ir dzimusi un augusi snēpelniece, ieguvusi augstāko izglītību un pēc profesijas ir agronome. Ikdienā darbojas ģimenes zemnieku saimniecībā *Allažas*. No 2005. līdz 2009. gadam bijusi Snēpeles pagasta deputāte un administratīvās komisijas vadītāja.

KRISTIĀNA RUBENE

drīz absolvēs Latvijas Universitātes Juridiskās fakultātes profesionālo maģistra studiju programmu tiesību zinātnē. Līdz šim Skrundas novada pašvaldībā bijusi sekretāre, administratīvās komisijas locekle. Strādājusi arī Valsts ieņēmumu dienestā par galveno juristi nodokļu parādu piedziņā.

Inguna Spuleniece
Lāsmas Reimanes foto

Lai grantētās ielas neputētu

Pārventā tiek izmantota Kuldīgai jauna metode – ielu dubultā virsmas apstrāde. Vidēji šāda virsma kalpojot sešus septiņus gadus, pēc tam tā jāatjauno.

Sešas Pārventas grantētās ielas tiek apstrādātas ar Kuldīgai jaunu metodi – dubulto virsmas apstrādi. Kuldīgas novada pašvaldības transporta infrastruktūras speciālists Andris Megnis skaidro, ka tā nav ne ielu būvniecība, ne asfaltēšana, bet pretputēšanas pasākums, kas iekļaujas ielu ikdienas uzturēšanā. Tam tiks izlietots ap 14 000 eiro ceļu fonda naudas, un posmu kopgarums ir divi kilometri.

„Tas ir Apšu, Vidus, Jaunsaimnieku un Ventas ielas masīvs. Dubultā virsmas apstrāde līdz šim tika veikta dažām asfaltētajām ielām pilsētā kā nodiluma kārtā, bet grantētajām ielām to vēl nesam izmantojuši. Mūs iedrošināja Talsu pieredze, kur šāda apstrāde izmantota vairāk. Dubulto virsmas apstrādi, tas ir, divas kārtas šķembu un bitumena masas maisījuma, nevar lietot uz ielām, kurās ir intensīva satiksme, un tur, kur daudz brauc smagais transports. Kārtas biežums

ir divarpus centimetri. Lai šo apstrādi izmantotu, jābūt labi sagatavotai ceļa pamatnei. Vēl tīrīsim grāvjus, jo ir svarīgi, lai tiktu novadīti virszemes ūdeņi.”

Darbus veic uzņēmums *Saldus ceļnieks*. Tie drīz būs pabeigti, lai gan lietus procesu aizkavējot. A. Megnis uzsver, ka šī metode ir lētāka nekā asfaltēšana, bet šogad cenas ceļu būvniecībā ir ļoti augušas.

Iveta Grīniņa
Aivara Vētrāja foto

Jaunais lauksaimnieks ar 12 gadu pieredzi

„Mana darbošanās ar lauksaimniecību sākās jau sešu gadu vecumā, kad iemācījies braukt ar traktoru,” saka astoņpadsmit gadus vecais lauksaimnieks Rojs Sergejevs.

Ģimene nodarbojas ar lopkopību un graudkopību. Tiek audzēti kvieši un mieži, turēti 30 lopi – 12 slaucamas govys, buļļi un teļi. Kopumā tiek apsaimniekoti 80 hektāri zemes. Vasara ir aktīvākais periods, kad jāvēc barība lopiem, jāmiglo lauki un jāsāk kult graudi.

PATS SEV PRIEKŠNIEKS

Rojs ir pārņēmis ģimenes biznesu un stāsta, ka viņa darbos ietilpst tas, kas konkrētajā brīdī ir svarīgākais. Kopā ar mammu tiek plānots, kas jāizdara. Darba diena sākas septiņos un ilgst, kamēr iesāktie darbi ir paveikti. Viss apgūts pašmācības ceļā, ja kaut ko gribas iemācīties, palīdzība tiek meklēta internetā. „Pats esmu sev priekšnieks, kad gribu atpūsties, tad arī atpūšos. Ir arī brīvdienas, kad strādāju. Saistībā ar lauksaimniecību neko neesmu mācījies, bet apsveru studēt par agronomu Latvijas Lauksaimniecības universitātē Jelgavā.” Jautāts par to, vai jauniešiem lauksaimnieka profesija ir aktuāla, viņš atbild, ka ne, jo daudziem nav apņemšanās ko tādu darīt un darbs nav viegls. Grūtības sagādā

„Esmu pieradis, ka visu laiku kaut kas jādara. Brīvdienās grūti nosēdēt mājās, jo laukos vienmēr ir, ko darīt.”

tas, ja saplīst tehnika. „Esmu pieradis, ka visu laiku kaut kas jādara. Brīvdienās grūti nosēdēt mājās, jo laukos vienmēr ir, ko darīt. Saprotu, ka tas ir man. Saņemos un eju, jo neviens cits to nedarīs!”

NĀKOTNES PLĀNI

Rojs min, ka vecākā māsa ir draugu dzīvo Austrijā un ar lauksaimniecību, visticamāk, nenodarbosies, savukārt sešus gadus jaunākajai mātai interese esot. „Gribētu vairāk sēt labību, mazāk nodarboties ar lopiem, jo tas nav priekš manis, ar to mamma un viņas draugs tiek galā. Gribu paplašināt graudkopību, nomāt zemes. Pašlaik tās atrodas aiz Lēnām, dīķsaimniecības un tepat apkārtnē.” Rojs stāsta, ka šogad esot slikta raža, jo tā ir uz pusi mazāka nekā pagājušogad. Pērn bija stiprs lietus, savukārt šogad viss esot izžuvis. „Ar lauksaimniecību Latvijā nodarboties ir izdevīgi, bet lielie lauksaimnieki grib pārņemt mazos un pirkt zemes, tāpēc mazajiem nav iespējas attīstīties. Gribu noturēt savas robežas un neļauties!”

„Pats esmu sev priekšnieks, kad gribu atpūsties, tad arī atpūšos.”

Šajā karstumā nav tik grūti strādāt, jo traktorā ir kondicionieris, tāpēc tiek iepirkta arvien jaunāka tehnika, lai atvieglotu darbu,” saka jaunais lauksaimnieks Rojs Sergejevs.

Pārsvarā labiekārtošanas darbi

Raņķu pagasta pakalpojumu pārvaldes vadītājs Ritvars Stepanovs izrāda Birzītes, kuras tagad papildinātas ar bowlingu.

„Būtiskākais, kas šovasar izdarīts, ir Birzīšu labiekārtošana pie Ventmalas, kurā pagājušajā gadā ierīkojām veiklības taku, ko tagad papildinājām ar bowlingu,” stāsta Raņķu pagasta pakalpojumu pārvaldes vadītājs Ritvars Stepanovs.

Augustā vairāk tiek strādāts pie dzīvojamo mājokļu sakārtošanas, veicot remontdarbus. Pagasta pārvaldē uzsākta siltummezgla sakārtošana – gaitēņa siltināšana, lai apmeklētājiem, kuri gaida vizīti pie ārsta, būtu siltāk.

IR MANĀMA DZĪVĪBA

Pašreiz Raņķos notiek nometne *Veselības skoliņa*, ko vairākus gadus rīko Inese Ivāne. „Jāsaka milzīgs paldies Dacei Pušilovai, kura prot ap sevi pulcēt cilvēkus, jo kultūras dzīve notiek un iet uz priekšu.” R.Stepanovs atzīst, ka ir vairāk jūtams, ka māju pagalmos dzīvojas bērni. „Šovasar ir vismaz viena ģimene, pērn – divas, kas atnākušas uz šejieni. Mājokļi, kur dzīvot, ir, negribētu teikt, ka ēkas ir tukšas. Vēlētos vairāk atsaučības no jauniešiem, bet kopumā dzīve iet uz priekšu.”

KAS ŠOGAD PAVEICAMS

„Augustā plānota Ziedu ielas iesēdumu labošana un grāvju sistēmas sakārtošana, jo pašreiz daudzas privātās mājas lietus laikā atrodas mitrumā, jo ūdens stāv uz vietas, tam nav, kur aizplūst. Tiek veiktas saskaņošanas, lai varētu izrakt grāvjus un aizvadīt ūdeni uz Ventu.” Plānots arī sakārtot aktieru telpu un garderobi, lai pirms izrādes māksliniekiem ir, kur apģērbties un saposties. Ziemā tiks turpināta senlietu krātuves atdzīvināšana. „Raņķenieku saietā atdzīvinājām tradīciju par vēstures mantojuma papildināšanu. Ir savākti fotoalbumi, fotomateriāli par Raņķiem, iedzīvotājiem, pasākumiem, skolu. Ir jāturpina vākt vēstures liecības par bijušajiem pagasta vecākajiem, par mājām, kas aizgājušas zudībā. Esam uztaisījuši Raņķu pagasta karti ar bijušajām, esošajām, apdzīvotajām un neapdzīvotajām mājām.”

Veiklības takā uzstādītais akmeņu labirints Raņķos gaida ciemiņus.

KULTŪRAS DZĪVE KŪSĀ

Raņķu kultūras organizatore D.Pušilova stāsta, ka jūlijā noticis nakts noskaņu koncerts, kuru iedzīvotāji vēlas ieviest kā tradīciju. 25. augustā būs pasākums, kas veltīts Latvijas simtgadei, saliekot visu pa desmit, lai kopā sanāktu simts. Būs desmit dziesmas, liesmas, dejas, dzejas, domas, lomas, vietas, lietas, deķi, steķi. Dekorācijām tiks izmantotas latviskas segas, galdauti, lādes un skapji. Mal-kas klučos degs liesmas. Ir uzaicināti dejojāji no Skrundas, Aizputes, Rendas, vietējie lasīs dzeju, būs dziesmas un tiks spēlēts teātris, rādītas vietas, Skrundas un Raņķu pagasta priekšsēdētāji katrs dalīsies ar savu domu. „Pasākumi un to izkārtojums man ir svarīgi, jo cilvēks uzreiz pamana vizuālo, tāpēc gribas, lai pirmais mirklis būtu skaists. Ir ideja par nākamo noskaņu koncertu, lai cilvēki pēc tā paliek un bauda atmosfēru.”

28. augustā tiek plānota senioru ekskursija uz Spāres muižu, Pāces vilnas pārstrādes fabriku un Valdgales dzirnavām. Nākotnē varētu tikt organizēta ražas balle ar klātiem galdiem, pensionāru vakars un pasākums *Engēli pār Latviju* 16. decembrī. „Esmu priecīga par cilvēku atsaučību. Tas ir galvenais, lai atnāk cilvēki, kam es to organizēju. Esmu pateicīga ne tikai raņķeniekiem, bet visiem, kas šeit sabrauc. Cenšos viņus sagaidīt tā, lai viņiem gribētos nākt uz pasākumiem!”

Annas Bivbānes teksts un foto

Deju grīdas pavēlnieks

Dīdžejs un Rīgas DJ skolas līdzīpašnieks Kaspars Dabra jeb DJ Dubra savu īsto nodarbošanos atrada vien 21 gada vecumā un cer šai lauciņā strādāt vēl ilgi. Visvairāk viņu fascinē enerģijas apmaiņa ar publiku – dīdžeja gaitu sākumā pat nespējis iedomāties, cik brīnumaina sajūta pārņem, kad tu spēlē un tūkstošiem cilvēku liels pūlis lēkājot tev atsaucas uz deju grīdas.

Vai bieži sanāk dzimtajā pilsetā uzspēlēt?

Diezgan reti. Ik pa laikam Artis Rozītis aicina uzspēlēt bārā *Stender's*, Pilsētas svētkos spēlēju kafejnīcā *Rezidence Cafe „Venta”*. Svētkos man bija pilna programma – spēlēju ceturtdien, piektdien un sestdien.

Kad biji mazs un dzīvoji Kuldīgā, par ko gribēji kļūt?

Ilgu laiku nevarēju saprast, ko dzīvē gribu darīt. Tikai 21 gada vecumā sapratu, ka gribu pilnvērtīgi nodarboties ar mūziku. Pirms tam interesēja dejas, dizains, mazliet arī angļu valoda, kas šodien noder, jo daudz jākomunicē ar ārzemju dīdžejiem, pasākumu organizatoriem. Sākumā studēju Biznesa augstskolā *Turība* ēdināšanas nozares uzņēmumu vadību. Nezinu, kāpēc tur aizgāju. Likās, ka vajag studēt. Tad Baltijas krievu institūtā mācījos datorizainu. Tas gan man palīdzēja, jo pats vēl ik pa laikam veidoju plakātus saviem pasākumiem.

Vai bērnībā darbojies kā dīdžejs skolā vai ballītēs?

Skolas laikā draugi spēlēja ballītes, es ne, labāk uzspēlēju basģitāru kādās grupiņās Kuldīgā – tas tolaik bija topā. Mūzika bija tā, kas mani pievilka, basģitāras spēlēšana mani aizveda dīdžejašanas virzienā. 21 gada vecumā pasākumā redzēju, kā draugs, arī kuldīdznieks Ģirts Immers spēlē. Pārdevu basģitāru, ar Ģirta palīdzību nopirku pirmos plašu atskaņotājus un sāku mājās spēlēt. Man nebija plānos profesionāli ar to nodarboties, bet brīžiem bija jāspēlē pat trīs četras reizes nedēļā. Sapratu, ka ar to var nopelnīt vairāk nekā ar pamatdarbu.

Vai tev piedāvā spēlēt pasākumos?

Tagad jau sasniegts tāds līmenis, ka piedāvā. Protams, reizēm par sevi jāatgādina. Sākumā pats sev biju arī menedžeris – jāpromotē sevi, jāiet runāties ar bāru mūzikas daļas vadītājiem. Ja esi vienreiz uzaicināts spēlēt un cilvēkiem patīk, tad tevi aicina atkal. Spēlēju jau 14 gadus, un nu jau mans vārds ir iegājis apritē. Spēlēju Vecrīgas klubos, Valmierā, Cēsīs, arī ārzemēs – Igaunijā, Lietuvā, Vācijā, Šveicē, Sanktpēterburgā, kur jau trešo reizi esmu uzaicināts.

„Ja cilvēki dejo, notiek enerģijas apmaiņa un noguris neesi. Jūties kā deju grīdas pavēlnieks,” atklāj dīdžejs Kaspars Dabra.

Kā dīdžejs nokļūst starptautiskajā apritē?

Veidojot savu mūziku. Tā jau vairāk ir producēšana. No sākuma esi tikai dīdžejs, mācies dīdžejojot, bet tad ar to vairs nepietiek. Lai izsistos pasaulē, pašam jāveido mūzika. Jau piecus gadus to daru un producēju, kaut kā esmu izsities savā žanrā. Esmu pabijis arī dažos topos. Kad tavas dziesmas jau pērk un esi atpazīstams, tad arī saņem aicinājumus uz pasākumiem.

Kā izvēlēties skatuves vārdu?

Dīdžeja gaitu sākumā spēlēju vairāk regeja mūziku, kuram ir tāds novirziens *dub* – ļoti lēns. Tā kā mans uzvārds ir Dabra, nācās samainīt tikai vienu burtu – DJ Dubra. Taču to izrunā tāpat kā uzvārdu, tāpēc nekas jau nav mainījies. Tagad vairs nespēlēju kāda noteikta žanra mūziku. Ko spēlēt, skatos pēc publikas, kas atnākusi uz pasākumu.

Kāda tā ir? Vai vidzemnieki atšķiras no kurzemniekiem?

Atšķiras gan. Tas ir arī klubiņu un kafejnīcu nopelns. Kurzemē, vismaz Kuldīgā, pārsvarā skan popmūzika, bet Valmierā un Cēsīs ņem dīdžejus, kuri spēlē nevis radio hītus, pie kuriem visi dejos, bet klubu mūziku, kas Latvijā nav tik populāra. Kurzemē ar to ir grūti, bet jāmēģina cilvēkus iekustināt.

Un ārzemēs?

Ārzemēs aicina spēlēt producēšanas un manas mūzikas dēļ. Tas ir citādāk – kā jebkurš mūziķis, spēlēju savas dziesmas.

Vai ir gadījies, ka dari visu iespējamo, bet publika neļaujas?

Protams, bet vienmēr ir cilvēki, kuriem patīk. Tiem tad arī spēlēju. Galvenais jau nav dejošana, drīzāk izrādīšana, ka tev tā mūzika patīk. Tomēr, ja ilgi spēlē, bet neviens nedejo, tu tikai *izgāz* savu enerģiju, ļoti nogursti, bet enerģiju neatgūsti. Ja cilvēki dejo, notiek enerģijas apmaiņa un noguris neesi. Jūties kā deju grīdas pavēlnieks.

Kāda mūzika tev pašam patīk?

Kādreiz biju ļoti skeptisks pret popmūziku, kas skan radio, bet tagad, ja man dziesma patīk, es to spēlēšu, pat ja tā būs popmūzika. Nespēlēju to, kas nepatīk, lai tā lieta neapniktu. Ja spēlētu to, kas nepatīk, domāju, darītu to nobēdājies.

Pirms četriem gadiem atvēri dīdžeju skolu. Kā tā radās?

Šis plāns sen tika kalts manā galvā, izrādījās, arī manas kolēģes

Kristiānas Kalniņas galvā. Satikāties kādā pasākumā *beksteidžā* un sākām runāties. Abiem bija ideja atvērt dīdžeju skolu. Sākumā domāju, ka tā būs tikai tāda ballīšu runāšana, bet pēc dažām dienām viņa man zvanīja un jautāja: „Nu, ko darām, taisām to skolu?” Atbildēju: „Taisām, kāda runa!” Uzrakstījām projektu, iesniedzām sākumā vienai bankai – neapstiprināja. Tad iesniedzām finanšu institūcijai *Altum*, mums piešķīra kredītu ar labiem noteikumiem, un vēl balvu konkursā vinnējām. *Altum* mums palīdz ar publicitāti. Pēdējā laikā tieši mūs no dīdžeju skolas aicina spēlēt dažādos pasākumos. Mums ir seši pasniedzēji, nupat pievienojās septītais, kurš pasniegs producēšanu. Viens no tiem ir Roberts Gobziņš, cilvēks ar lielu pieredzi, viens no pirmajiem Latvijas dīdžejiem. Uz skolu nāk daudz bērnu – ap 20 vecumā no 8 līdz 15 gadiem, vēl ir arī pieaugušu grupas. Vecākajai sievietei, kas mācās dīdžejojot, ir 55 gadi. Labākos sūtām praksē uz bāriem un klubiem.

Kas ir visgrūtākais dīdžeja darbs?

Tikt līdz jaunajam, kas visu laiku nāk klāt, attīstās. Gan tehnoloģijās, gan pašā dīdžejingā viss sāk notikt sarežģītāk. Tas vairs nav tikai divas dziesmas *sadzīt* kopā. Jāmācās dažādi triki, beigās iznāk, ka tev gandrīz jāprot spēlēt klavieres, lai konkursos piedalītos.

Vai tu gāji mūzikas skolā?

Kādos sešos septiņos gados mamma man bija ieskaidrojusi, ka jāiet spēlēt flauta, un es uz to biju ieiciklējis. Aizgāju uz mūzikas skolu, bet tur pateica, ka flautas klase esot

pilna, varot spēlēt klavieres. Man nekādas klavieres nevajadzēja, gribēju spēlēt flautu! Tā es pie sava arī paliku, un neviens mani nepiespieda mācīties mūzikas skolā. Tagad to ļoti nožēloju – ja proti spēlēt klavieres, mūsdienās ar datora un dažādu programmu palīdzību vari nospēlēt faktiski jebkuru instrumentu. Dīdžejojot

attīstījusies muzikālā dzirde, veidojot mūziku uz datora, varu iztikt bez klavierspēles prasmes.

Vai ir svarīgi, kā dīdžejs izskatās, vai viņš ir stilīgs?

Svarīgākais ir tas, ko tu dari ar mūziku. Protams, nevajag ar džemperu biksēs nākt uz skatuves. Tas ir koks ar diviem galiem – jo tu sevi vairāk kopsi, jo vairāk tevi aicinās spēlēt.

Kuri no pasaules dīdžejiem tev patīk?

Ir tāds projekts *Major Lazer*, kurā dīdžeji ASV spēlē simtiem tūkstošu cilvēku. No *superstāriem* nav tāda, kurš ļoti patīktu, jo viņi spēlē atšķirīga žanra mūziku. Man ir savi dīdžeji, kas ļoti patīk, bet tos plašāka publika nezina.

Vai tev ir izdevies ar viņiem satikties, varbūt dalīt vienu skatuvi?

Jā, ir tāds pazīstams *breakbeat* žanra mākslinieks *Krafty Kuts*, man piedāvāja viņam uztaisīt remiksu, esam arī vairākas reizes uzstājušies uz vienas skatuves.

Kādi ir tavi nākotnes plāni?

Mūsdienās vairs nav kā pirms 30 gadiem, kad jau 35 gadus jūties vecs. Šķiet, tagad cilvēki tik ātri nenoveco. Vismaz es nejutus slukti un domāju, ka varēšu būt dīdžejs vēl ilgi. Protams, vairāk jā rūpējas par veselību, jādzīvo veselīgāk. Tomēr jūtu nogurumu – kad nospēlēts vairākas nakts pēc kārtas, vajadzīgs laiks, lai izgūļtos un atpūstos.

Ko dari, ja gadās brīva nedēļas nogale?

Atpūšos kopā ar sievu – peldamies jūrā, aizejam uz kino. Nav tā, ka ejam uz klubiem. Dīdžejošana ir mans darbs un reizē arī hobijs, bet vaļasprieka arī nevar būt par daudz, tad apniks.

Cik bieži atbrauc uz dzimto pusi?

Šogad būs kāda piektā vai sestā reize, pārsvarā saistībā ar darbu. Kuldīga ir ļoti skaista – esmu vienkārši šokā! Labprāt uzspēlētu šeit biežāk. Kādreiz gribētu uz Kuldīgu atbraukt ar savu dīdžeju skolu un piedāvāt meistarklasi kādā no skolām.

Katrīna Šmite
Kaspars Dabras arhīva un
Jēkaba Aleksandra
Krūmiņa foto

„No sākuma esi tikai dīdžejs, mācies dīdžejojot, tad ar to vairs nepietiek. Lai izsistos pasaulē, pašam jāveido mūzika.”

Laimonis Zaķis ar vienu no perspektīvajiem hibrīdiem.

'Admiral Ušakov' Krievijā vairākus gadus ir labāko šķirņu desmitniekā un labākā zilā šķirne.

Vēl viens no Laimoņa Zaķa eksotiskās sērijas perspektīvajiem hibrīdiem.

„Man pašam ļoti patīk 'Ledainīte,' saka selekcionārs.

'Vam i ņesņilosj' – šis Krievijā radītās šķirnes skaistums ir īpašajās krāsu pārejās. Pumpurā tai ir viena krāsa, uzziēdot – cita.

„Tas ir kā atvērt Ziemassvētku dāvanu katru rītu – ar pirmo skrējieni uz dārzu. Tikai pēc tam var domāt par brokastīm,” tā par gladiolu selekciju saka Latvijas Gladiolu un īrisu biedrības prezidents un selekcionārs Laimonis Zaķis.

Klāt gladiolu laiks

Kuldīgas novada muzejā trīs dienas bija iespējams redzēt viņa un selekcionāra Jura Bāzes veikumu, kā arī jaunākās citu selekcionāru izveidotās gladiolu šķirnes. Kopā ar hibrīdiem izstādē bija ap 40 šķirņu.

„Lielākā problēma ir tā, ka selekcionāri novēco, un nav maiņas. Lai jaunu šķirni varētu palaist tautās, no krustošanas brīža paiet septiņi desmit gadi. Kad kādam to pasaku, vēlme ar to nodarboties pāriet. Mūsu rindās ir arī visvecākais Latvijas selekcionārs Jānis Dipāns, kurš uz izstādēm vairs nevar atbraukt, vēl kaut ko knibinās un dara, bet otrs vecākais ir Visvaldis Viņķelis, kuram ir 80 gadu,” stāsta L. Zaķis.

NEPIEMĒROTA VASARA

„Uz izstādi esam atveduši savas selekcijas šķirnes un hibrīdus. Šogad ir ļoti nepiemērota vasara. Manā dārzā no maija sākuma līdz šim brīdim lietus bijis tikai vienreiz. Esam pārsteigti, ka Kuldīgā līst, jo mūsupusē visapkārt gāž, bet mums nekā. Gladiolas šogad samocītas, daudzas šķirnes pat pazīt nevar, cik tās strupas, ziedi un vārpa mazākas. Bet ir šķirnes, kuras tieši šogad ir sevišķi krāšņas, varbūt dienvidnieki senčos.

Esam atveduši jaunumus no kolekcijas, kas vēl izstādēs nav rādīta, piemēram, krievu 'Lihoigusar', 'EditaPjeha', 'Vam i ņesņilosj'. No Krievijas kaut ko dabūt ir ļoti grūti. Ja dabūju desmit vairsīpoliņus no šķirnes, tad ar tiem ļoti auklējos un stādu labākajā vietā dārzā. Vēl te ir vienīgā no mūsu kaimiņu lietuviešu jaunajām šķirnēm 'Origami'.

ĀRZEMJU TRIPSIS – RŪDĪTS

Kas ir modē? L. Zaķis atbild: „Selekcionāri grib šķirnes, kas

Viens no Laimoņa Zaķa perspektīvajiem hibrīdiem. „Jāskatās, kāda tam normālā gadā būs vārpa. Šobrīd šķiet mazliet par daudz saspiesta.”

būtiski atšķiras no vecajām, ko gadu no gada audzē pārdošanai holandieši un kas parādās lielveikalos. Tās pirms gadiem 40 jau pāri žogam metām. Domāju, ka tās audzē ne Holandē, bet vēl tālāk – Āfrikā vai Dienvidamerikā, pamatīgi apstrādā ar ķīmiju. Ja no viņiem ievazā gladiolu kaitēkli tripsi, tad to neviena inde vairs neņem – rūdīts.”

LAI LABI AUG UN IR SKAISTAS

„Pirmais, pie kā selekcionāri strādā – piemērotība vietējiem apstākļiem. Starp citu, mūsu šķirnes labi aug Sibīrijā. Man ir kolēģe Irkutskas apgabalā. Viņai tur aug Baltijas šķirnes, bet pie manis ļoti labi iedzīvojas Sibīrijas. Arī viņiem ir īsa vasara, šķirnes ir agras.

Nākamais ir dekoratīvās īpašības. Selekcionāri meklē kādu knifīņu, lai jaunā šķirne atšķirtos no esošajām. Kaut ar niansīti.

„Krustojot var tikai apmēram nojaust, kādas krāsas zieds varētu būt. Var izlīst ārā kāda pavisam negaidīta, no senčiem mantota nianse. Šie nejaušie atklājumi ir selekcionāru lielākais prieks.”

Vēl, protams, tehniskie rādītāji – noturība, stingrs kāts, daudz vienlaikus ziedošu ziedu. Standarts ir vismaz 20 pumpuri vārpā un astoņi vienlaikus ziedoši ziedi, bet man dažām šķirnēm pat 14 vaļi. Tik izcili ziedi mēdz būt no labas šķirnes un no laba, svaiga sīpola. Nevajag stādīt lielos, vecos plāceņus. To cilvēkiem nevar iestāstīt. Svaigs sīpols ir ap trīs centimetru diametrā un tāds, kurš izaudzis no vairsīpoliņa. Gladiola var ziedēt četrus piecus gadus. Tad jāmaina.”

KRĀSA

„Katram selekcionāram ir savas simpātijas. Man patīk maigas, gaišas krāsas – rozīgie, ceriņkrāsas toņi. Tā kā publikas gaume atšķiras, nākas strādāt ar dažādām krāsām. Čehiem ir sērija *Eksotika*, kas ir ar marmorējumu – divu krāsu pāreju. Te ir gan čehu šķirnes, gan mana 'Abavas eksotika' un vairāki hibrīdi šādā krāsā.

Tā ir gaumes lieta. Vieni grib brūnos, dūmakainos toņus, citi tos noliedz. Kolekcionāriem patīk zaļie toņi, bet ziedu pārdevēji saka – pircēji tos negrib. Telpu dekorētāji arī izvēlas vienkrāsainas gladiolas mierīgos toņos. Krievu selekcionāri cenšas veidot šķirnes, kuru ziediem ir zaļa, krokota malīņa.

Man šobrīd ir ap 500 atlasītu perspektīvo sējeņu, kuri jāappraksta, jāizšķiro, jāatlasa. Kad no krustotā sēklaudža pirmo reizi uzziēd zieds, nevar pateikt, kāda būs šķirne. Var apmēram redzēt krāsu, bet kāda auguma un kvalitātes gladiola būs, tas parādās tikai vēlāk. Tad atkal nākas daudzus izbrāķēt. Selekcija ir nežēlīgs pasākums. Kad ar ķeru vedu veselu kaudzi īrisu hibrīdus, cilvēki brēc – kā tā var!”

Iveta Grīniņa
Lāsmas Reimanes foto

Viena diena pie Doniņiem Bandžēnos

Aivara Vētrāja teksts un foto

Laidu pagasta piemājas saimniecība *Bandžēni* dibināta 1991. gadā. Tai ir vairāki nodarbošanās veidi: zivju audzēšana, biškopība, dārzenkopība, graudkopība un lopkopība (slaucamās govīs un māļputni). Tiek apsaimniekoti 400 ha zemes, 50 ha ir dīķi, 17 ha – mežs, savukārt dārzeni aug divos hektāros. Te dūšīgi saimnieko Mārīte un Imants Doniņi. Kopā ar vecākiem dzīvo arī dēls Jānis ar ģimeni – sievu Ingu un meitām. Viņiem ir sava zemnieku saimniecība *Irbēni*. Abas saimniecības ir saaugušas kopā. Abas ģimenes darbojas arī SIA *Sermīte*. Dienā, kad *Bandžēnos* ciemojas *Kurzemnieks*, Doniņiem palīdz Ilze un Daiga. Sezonas laikā te ir vēl daži strādnieki.

Starp darbiem Mārīte un Imants cenšas atrast laiku, lai apsēstos un parunātos.

Bandžēnos audzē ap simt dažādu tomātu šķirņu. Pircējiem un pašu priekam tomāti ir gan sarkani, dzelteni un zaļi, gan ovāli, apaļi un krokaini. Saimniece Mārīte un galvenā palīdzē, daudzu dārzenkopības ideju autore Ilze Prātiņa novāc tomātus. Pieredze rāda, ka jāaudzē dažādi dārzeni, jo nekad nevar zināt, kuri šogad izdosies vislabāk.

Saimnieks Imants jau izsenis ir mednieks, un tāpēc visi var nobaudīt brieža gaļas desu.

Šī pavasara medus jau sen papildīts mazākos traukos un pārdots. Bišu piensesums šovasar esot bijis labs.

Brīvajos brīžos krustmāte Andra Bumbiere var samīļot Doniņu jaunāko atvasi Kārli.

Ne visi uzreiz saprata, kāpēc Imants, rokot dīķi, atstājis uzkalniņu. Taču vēlāk tur uzradās glīta lapene, uz kuru var aiziet pa vanšu tiltiņu.

Kad labi pastrādāts, visiem kopā jāpaēd. Galds šoreiz klāts brīvā dabā, jo mājā beidzot notiek remonts.

Laiks doties ganībās.

Dējējvistas *Bandžēnos* jūtas labi, jo var brīvi staigāt tur, kur tīk, un saimnieku audzētas barības arī netrūkst.

Saimniecībā katram savi pienākumi. Mazmeitai Rūtai ar māšicu Erīnu jāsalaiž teliņiem silē ūdens no mucas.

Mazdēlam Tomam patīk noņemties ar tehniku un lauku darbiem. Vecvecākiem ir cerība, ka ar laiku būs, kam atstāt saimniecību.

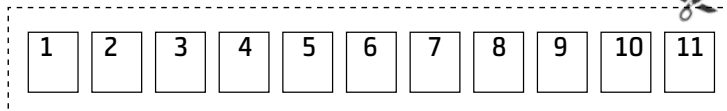
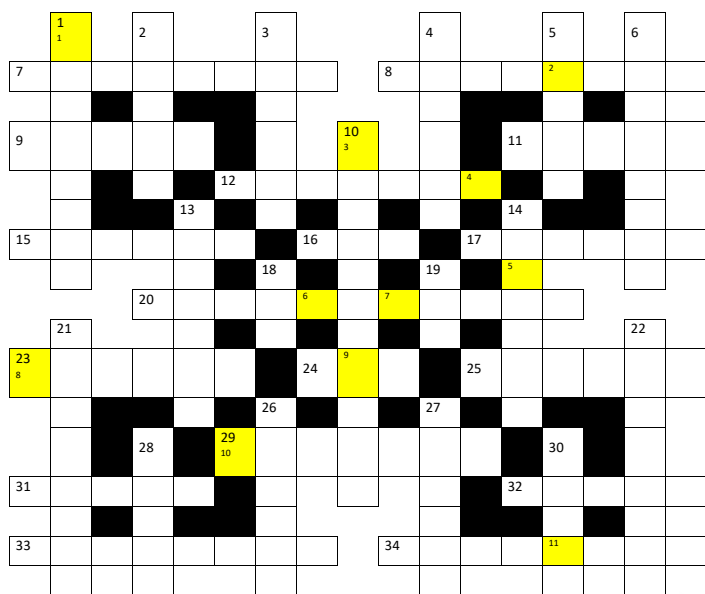

Viens no galvenajiem ienākumu avotiem saimniecībai ir zivkopība. Zivīm pietiekot ar dabīgo barību, kas atrodas dīķos, taču, tās piebarojot, ātrāk var tikt pie vēlamajiem diviem kilogramiem. Tieši tādas karpas tirgū ir vispieprasītākās.

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Sandra Vilsone.

Risinājumu gaidām līdz 22. augustam.

Horizontāli: 7. Tāds, kas pastāv reālajā telpā un ir sajūtams, uzverams. 8. Basketbolā – cieša segšana visā laukumā. 9. Sens beramu vielu un šķidrums tilpuma mērs. 11. Pinnes, pūfītes. 12. Akmeņlauzīšu dzimtas dekoratīvs augs. 15. Amatnieciskais paņēmieni mākslā. 16. Viena no lielākajām Dienvidkorejas autobūves kompānijām. 17. Kūniņas apvalks. 20. Nerūdītu zobratu zobu virsmas apdares process, kurā ar speciālu instrumentu nokasa no zobu virsmas plānas metāla skaidas. 23. Ārdīties, plosīties. 24. Publikas sauciens pēc atkārtojuma. 25. Kādas mācības vai uzskatu sistēmas pārliecinātis piekritējs. 29. Spilgti sarkana krāsviela. 31. Budisma sakrālās celtnes tips. 32. Skaņu kopa, ko izrunā ar vienu balsi izdvesumu. 33. Vērsts tieši pretī. 34. Sprāgstošs, viegli eksplodējošs.

Vertikāli: 1. Saskaņā, saskaršanās. 2. Sīkstulģis. 3. Spriedze. 4. Krunka, rievā. 5. Iespējamās briesmas. 6. Valsts valdības piekrišana citas valsts izvirzītā kandidāta iecelšanai par diplomātisko pārstāvi. 10. Divvalodība. 13. Slepni izsekot. 14. Virpuļviesulis Ziemeļamerikā. 18. Angļu valodas zemēs – neprecēta sieviete. 19. Olīvu dzimtas koki. 21. Dzelzsbetona konstrukciju stiegrojums. 22. Nepieciešama sastāvdaļa, priekšmets. 26. Latvijā līdz 1940. g. ražota un lietota auto degviela. 27. Būve lidaparātu glabāšanai un remontam. 28. Elementārdaļiņas kustības daudzuma moments. 30. Vēstis.

Pareizā atbilde: KINOSTUDIJAS (kinofilmu ražošanas uzņēmumi).

Atbildes: **Horizontāli:** 1. Krusttēvs. 5. Vatenis. 9. Vējiem. 10. Ātri. 11. Raksa. 12. Rusti. 13. Abava. 15. Nosīt. 17. Atstutēt. 19. Lagodehi. 22. Mūzikas. 23. Labotas. 26. Eksaktas. 29. Senatori. 31. Bīgls. 33. Būves. 35. Valuā. 37. Rinda. 38. Lūle. 39. Efendi. 40. Skaists. 41. Sekstants. **Vertikāli:** 1. Kavernas. 2. Saistīt. 3. Tāme. 4. Sutka. 5. Vaidava. 6. Toronto. 7. Nakts. 8. Skaitlis. 14. Batists. 16. Štukot. 18. Smūls. 19. Lilaste. 20. Gabēns. 21. Erato. 24. Šerbūras. 25. Titāniks. 27. Kaspars. 28. Atbalss. 30. Tiareta. 32. Gunda. 34. Vilks. 36. Peks.

Pareizi atbildējuši: Vizma Dzalba, Bruno Mekšs, Gunta Vāciete, Helēna Remerte, Velta Višņevska, Ojārs Silkans.

Atmiņjumu, izgriezti no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemietiet redakcijas vēstuļu kastītē.

KULDĪGAS BIBLIOTĒKĀ

VĒSTURES POSMS BĒRNA ACĪM

Kuldīgas galvenajā bibliotēkā pieejama rakstnieces Māras Zālītes romāna *Pieci pirksti otrā grāmata Paradīzes putni*.

Autobiogrāfiskais romāns *Pieci pirksti* (2013) ieguvis ne tikai plašu lasītāju, bet arī profesionāļu atzinību. M. Zālīte saņēmusi gan Lielo lasītāju balvu, gan Latvijas literatūras gada balvu. Otrajā grāmatā *Paradīzes putni* dramaturģija un precīzās poētiskās detaļas spilgti un nepielūdzami tēlo aprakstīto laika posmu, kas desmitgadīgajai Laurai ir vienīgā realitāte, kurā augt, pieaugt un meklēt patiesību.

MANAS ČAKLĀS ROKAS

No veca – jauns un interesants

Tautas tēlotājas mākslas studijas *Kuldīgas paleta* dalībnieces, šuvējas Ligita Traščenko un Elīna Irbe gatavojas dalībai radošajā vasaras skolā *3E* jeb *Eko, etno, eho*, kas 25. augustā notiks Kuldīgā, Pilsētas dārzā. Meklējot veidus, ka vecām un apnikušām lietām dot otro dzīvi, viņas atklājušas, cik daudz var izdarīt, ja pie rokām ir izstaipties trikotāžas krekls, šķēres, adata un diegs. Noder arī dažādas pērlītes un citi rotājumi.

Elīna un Ligita idejas saviem darbiņiem, kuru pagatavošanu rādīs arī pasākumā *Eko, etno, eho*, sākotnēji meklējušas internetā. „Mūs uzaicināja piedalīties projektā, piekritām. Tagad pašas mācāmies, meklējam trikotāžas kreklu otrreizējai pārstrādei, griežam, pinam un vijam. Jābūt idejām un pacietībai, tad viss sanāks,” viņas mudina darbnīcas dalībniekiem ņemt līdzīgu savus krekus, ko varēs uz vietas atjaunot.

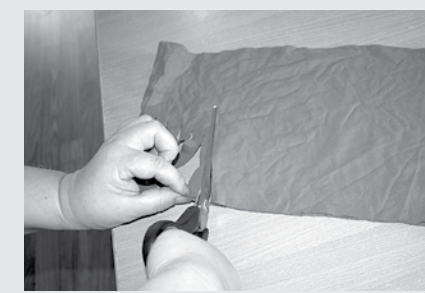

Šalle gatava. Jo platāks krekls, jo vairāk vijumu varēs aplikt ap kaklu. Izveidotās bārkstis var sapīt, sasiet mezglas, uzvērt tām pērlītes.

1.

Ja ātri gribas uztaisīt kādu jaunu aksesuāru, var ņemt košu T-kreklu un nogriezt tam apakšmalu.

Nogrieztajam gabalam iegriež smalkas strēmeles.

Trikotāžas krekam var izdarīt iegriezumus un izveidot vijumus uz muguras vai piedurknes.

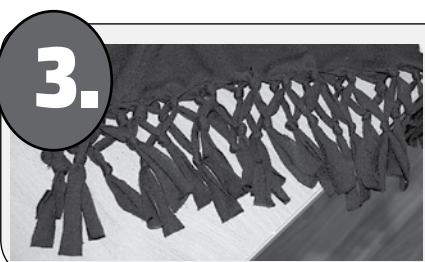

2.

Krekla mugurdaļu pārloka uz pusēm, iegriež strēmeles.

Katru strēmeli savij, izvelkot vienu caur otru, pinot it kā bizīti. Sāk no augšas; kad nonāk līdz galam, pinumu nostiprina ar diegu. Lai izveidotos pinīte, jābūt veikliem pirkstiem un pacietībai.

3.

Atjaunot kreklu var, iegriežot bārkstis tā apakšmalā un sasienot mezglas.

Inguna Spuleniece, Lāsma Reimanes foto

JAUNS KONKURSS

VALODNIEKS

Kurzemnieks piedāvā jaunu konkursu, kurā tiks publicēti dažādi izteicieni un jēdzieni. Precīzāko skaidrojumu autori (var pievienot arī kādu piemēru pilnā teikumā) ik pēc trim mēnešiem saņems mazu balviņu.

Kā izskaidrot teicienu sapīties savos tīklos?

Atbildes līdz 22. augusta 12.00 sūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.

VĒSTURE

Nīkrāce cauri gadsimtiem

Labākais rajonā

Kamēr tētis un māmiņa darbā, mazie dienas un naktis ar naktis vada bērnudārzā. Tas, ka bērni te paliek visu nedēļu, ļoti atvieglo soli vecākiem. Sējas laikā bērnudārzs darbojas arī sestdienās. Vecāki ir apmierināti, jo bērnudārzs ir viens no labākajiem rajonā. Piecdesmit bērnu vajadzībām saimniecība iztērē ap 27 tūkstošiem rubļu gadā. Augstākais, ko vecāki maksā par vienu bērnu mēnesī, ir divpadsmit trīspadsmit rubļi, citi – tikai sešus septiņus.

„Možs saules stars ielūkojas caur platajām loga rūtīm istabā, parotaļājas ar zaķēna garajām ausīm, pakutina vaigu kuplastei vāverei un tad no rotaļu plaukta

aizspurdz tālāk pa istabām. Tās pielīst ar sauli un bērnu čalām. Mazie nīkrācnieki tikko pamodušies no diendusas, ieturējuši launagu un tagad cits pēc cita steidz ātrāk saģērbties, lai tiktu pagalmā, kur saule vēl spožāka un gaidīt gaida rotaļu laukumi. Liekas, tā ir pati saulainākā māja visā Nīkrācē, jo arī pelēcīgajās dienās te sauli ienes bērnu līksmās čalas un priecīgais acu mirdzums,” tā tolaik rakstīja presē.

1968. gadā tiek sākts darbs pie sporta laukuma izveides. 1969. gada pavasarī, gatavojoties republikāniskajai skatei par godu Ļeņina 100. dzimšanas dienai, tika ierīkoti celiņi, pārkonstruētas smilšu kastes, izveidots rotaļu

1986. gada izlaidums.

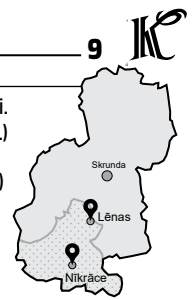
kuģis, lidmašīna, sporta laukumā ierīkots riepu tunelis, līdzsvara balķi, futbola vārti, sēne, rāpšanās siena, skrejceliņš. Tika iestādītas

ābelītes, ogu krūmi, daudz dažādu sugu koki – papeles, bērzi, ozoli, pīlādži.

1970. gada pavasarī repub-

Dzintra Liekmane (Grāmatas fragmenti. Sākums 2016. gada 24. oktobrī.)

(Turpmāk vēl.)

likāniskajā skatē bērnudārzs *Dzirkstīte* tika atzīts par labāko Kuldīgas rajonā.

Diemžēl 90. gadu sākumā bērnudārzs tika likvidēts, jo bērnu skaits strauji samazinājās. Izdevīgāk bija bērnus turēt mājās un saņemt valsts noteikto pabalstu, kas pienācās vecākiem, kuru bērni neapmeklēja bērnudārzu. Tā kā pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas laukos tika likvidēti kolhozi un padomju saimniecības, lielākā daļa iedzīvotāju palika bez darba un bērnu pabalsti kādu laiku daļai iedzīvotāju bija vienīgie ienākumi.

PIRMS 20 GADIEM UN TAGAD

Mūsdienās – mierīgāk dzīvot

Zemnieku saimniecības *Sudmaļi* īpašnieki Gunta un Gunārs Viļumsoni stāsta, kas mainījies pa 20 gadiem kopš 1998. gada, kad ciemos bija *Kurzemnieks*.

„Tagad ar ārzemju tehniku ir vieglāk strādāt, toreiz krievu tehnika lūza un plīsa. Ir divi lieli traktori, divi kombaini, sējmašīnas, viss vajadzīgais darbam, tomēr tehnoloģija ir cita,” saka Gunārs Viļumsons.

PAŠREIZĒJĀ SAIMNIECĪBA

„Nodarbojamies ar graudkopību, audzējam kviešus un miežus, jo rapsi neesam *izkoduši*. Graudus nododam uzņēmumam *Linas Agro* Skrundā. Saimniecībā palikušas cūkas, govju vairs nav. Cūku stalli neuzcēlām, jo visam vietas pietiek un cūkām ir maza cena. Dēlam ir sava saimniecība, pamazām ar sievu sākam atkāpties. Iedevām nomā 17 ha zemes, lai ir, ko darboties.”

Pašlaik Gunāra pārziņā ir 60 ha zemes, dēlam esot tikpat. „Zemi gribētu vēl ņemt, bet nevar dabūt – visas dānis sapircis. Kādreiz bija tā: nebija naudas, bet bija zeme, tagad – ir nauda, bet nav zemes, ko pirkt. Kalts mums ir Nīkrācē, to atpirkām. Paši varam sēklu uztaisīt, žāvēt graudus.”

Šogad viss notiekot divas nedēļas ātrāk. Gunārs stāsta, ka gandrīz viss jau esot nokults un izdarīts. Tagad jāsaņem zeme nākošajam gadam, jāsāk sēt un jākodina graudi. Mierīgāki esot ziemas mēneši, kad tiek gādāta malka. Vasara no rīta līdz vaka-

Pirms 20 gadiem pagalmā pie akas Gunārs, Gunta un Sandra Viļumsoni.

„Pagaidām nekur negribas doties, te ir pierasts, jo zinām, kas jādara, varam plānot savu laiku. Paši esam sev saimnieki,” atzīst Viļumsoni.

ram pait laukā. Vēl vajadzētu uztaisīt nojumi tehnikai, lai tā nestāvētu zem klajas debess.

KUPLA SAIME

„Dēlam ir maza saimniecība ar nosaukumu *Andris Viļumsons*, kādu laiku viņš strādāja par elektriķi, tad pārgāja uz lauksaimniecību.

Par to mums ir liels prieks, jo būs, kas visu turpina. Meita Sandra strādā advokātu birojā, šobrīd audzina otro bērniņu un ir pārcēlusies uz dzīvi Rīgā. Kad atbrauc ciemos, piepilda somas ar labumiem un ved uz pilsētu. Ja vajag, palīdz dārzā, kur audzējam visu sev. Tā kā šogad ir daudz

„Kādreiz bija tā: nebija naudas, bet bija zeme, tagad – ir nauda, bet nav zemes, ko pirkt.”

ābolu un bumbieru, visu konservējam. Liela daļa jau salikta burkāš,” stāsta Gunta. Viņas tētis devies aizsaulē, bet mammai rit 83. dzīves gads. Guntas mamma saimnieko pa mājām, agrāk strādājusi par lopkopēju, tāpēc viņai tiek prasīti padomi saimniecībā.

„KĀ LAI PASARGĀJAMIES?”

Laika apstākļi ir grūtības, ar ko jāaskaras. Pērn visa labība tika nokulta, bet šogad lielā karstuma dēļ tikai puse. Saimnieki audzē piecas sivēnu mātes, no kurām viena jau atnesusies ar sešiem maziem sivēniem. „Mūs baida cūku mēris. Mēs uzmanāmies – mums ir izvietoti paklāji, lai kājas katru reizi notīrītu ar dezinfekcijas līdzekli. Bet, ja lielā saimniecība *Unguri* nevarēja no tā pasargāties, kā lai mēs to izdarām? Mums ir suņi, kas skrien uz mežu, un, ja apkārt būs mēris, tad viss cauri. Mežacūkas arī ir, ko mednieki no Rīgas medī.”

Gunārs šogad devies pensijā, un par 25 nostrādātajiem gadiem sarēķināti 83 eiro, lai gan darba stāžs sasniedzis 40 gadus. „Kādreiz nodevām pienu Aizputē un Saldū, bet naudu par to nesaņēmām, mums palika parādā. Sākumā maksāja, tad vairs ne. Kur tad vēl tagad maksās pensiju! Toreiz braucām uz Aizputi pie grāmatvedes, jo trīs mēnešus neizmaksāja naudu. Bērni bija jāsuā skolā, bet naudas nebija. Braucām ar šokolādes kastī, tad nauda uzradās. Savukārt Saldū ņēmām krējumu un sieru, lai dabūtu naudu. Dežūr-

veikalā sacīja, ka produkcija esot, bet naudas neesot. Braucām ņemt arī produktus, *žiguli* piekrāmējam ar labumiem un vedām uz Skrundu, lai izmaksātu naudu. Tagad jau citi laiki, kad var rēķināties.”

DZĪVE LAUKOS

Jautāti par dzīvi laukos, saimnieki atbild, ka ir pierasts pie mierīgas dzīves. „Aizbraukt apskatīt pilsētu var. Bijām ciemos pie meitas, viena diena ir par maz, divas jau par daudz. Te pierasts, jo zinām, kas jādara, varam plānot savu laiku. Paši esam sev saimnieki. Braukājam ar riteņiem, lejā pie Ventas ir uztaisīta atpūtas nojūmīte ar terasīti. Pie mums brauc atpūsties vasarnieki.” Laukos nepievēršot uzmanību tam, ko pilsētas galvas lem, jo vienmēr tik solot un neko neizpildot. „Nāk vēlēšanas, un uzmanība jāpievērš, bet, kā viņiem pašiem būs labāk, tā arī nolems, to ietekmēt nevaram.”

Viļumsoni kādu reizi apmeklēja pasākumus, ballītes. „Braucām pie radiem, bet to ir tik daudz, ka nevar spēt visus apciemot. Mums jau tagad ir četras mazmeitiņas un viens mazdēliņš!” Saimnieki priecīgi, ka bērni ir Latvijā un nav devušies uz ārzemēm. Uz laukiem varot atbraukt, atpūsties, smelties spēku un tad atgriezties pilsētā. „Vienīgais, ko varētu sakārtot, ir ceļš gar māju, lai pēc 20 gadiem pie mums varētu atbraukt jau pa asfalu!”

Annas Bivbānes teksts un foto

KULDĪGAS AVĪZĒS

Padomju Kuldīga pirms 70 gadiem

Kanalizācijas remontdarbi

Līdz 29. jūnijam pilsētā izremontētas kanalizācijas notekas 130 m kopgarumā. Lai darbi ātrāk veiktos, Kuldīgas LPT 30. tipogrāfijas darbinieki pēc sava darba laika piedalās talkā, atrokot notekas Bērzu ielā. Tipogrāfijas kolektīvs jau nostrādājis 200 darba stundu, atrokot 48 tekošos metrus noteku.

Jaunais Kurzemnieks pirms 80 gadiem

Kas tūristiem uzkrīt Kuldīgā

Kuldīgas dažās ielās un laukumos zāle jau saaugusi tik lielā mērā, ka tas jau uzkrīt tūristiem, kas apmeklē mūsu pilsētu, un tie izteikuši izbrīnu par kuldīdznieku nevižību. Tāpat visiem iebraucējiem duras acīs būvēt nepabeigtais trotuars pie nama Kalna ielā 27. Trotuaru iesāka būvēt jau pagājušā gadā, un tas nav nobeigts, kaut gan policija nama īpašniekam sastādījusi jau divus protokolus.

Kuldīgas Vēstnesis pirms 90 gadiem

Arī Latgalē bezdarbnieku nav

Tautas labklājības ministrija bija ziņojusi Latvijas Lauksaimniecības centrālsabiedrībai, ka Ludzas apriņķī atrodas bez darba 2479 virieši un 1087 sievietes. Pašvaldības iestādēm bija jāziņo bez darba palikušajiem ierasties 23. jūlijā Ludzā un 24. jūlijā Rušonas stacijā, kur tie tiktu salīgti priekš Vidzemes un Zemgales saimniecībām. Ludzas līgšanas punktā ieradušies 10 strādnieki, kuri paziņojuši, ka jau esot darbā un uz Vidzemi brauktu tikai tādā gadījumā, ja alga būtu augstāka. Rušonas punktā nebija ieradies neviens bezdarbnieks.

Infrastruktūra un daba – CIEŠI SAISTĪTAS

Silva Kleinberga

Cieceres ezers nelielajā Brocēnu novadā ir galvenais dabas objekts.

“Ap ezeru noris visa mūsu dzīve,” saka Brocēnu novada pašvaldības projektu speciāliste Ginta Andersone. Pie ezera ir iecienīta atpūtas vieta Mežaparks, skatu tornis, pastaigu taka, pludmale ar skeitparku, rotaļu laukumu, āra trenāžieriem, basketbola un pludmales volejbola laukumu, top laivu ielaišanas vieta. Lai plašo teritoriju sakārtotu, realizēti daudzi vides projekti, citi vēl iecerēti. “Dabas bagātību izmantošanai jābūt organizētai – lai ir vietas, kurās var droši atpūsties, bet netiktu izbrādāts un piesārņots tas, kas jāsaudzē. Tikai tā varēsim dzīvot saskaņā ar dabu,” G. Andersone pauž pašvaldības nostāju vides jautājumos.

Mežaparks

Tā nosaukts mežs pie Brocēnu robežas. Tas piederēja VAS “Latvijas Valsts meži”, pirms četrarpus gadiem valsts to bez atlīdzības nodeva novada pašvaldībai ar nosacījumu, ka tā ierīkos atpūtas parku pilsētas teritorijā un to uzturēs.

“Mums tajā laikā bija jāizstrādā novada attīstības programma un stratēģija. Iesaistījām iedzīvotājus, un tieši viņi daudz ieteica, ko gribētu Mežaparkā. Sākumā ieguldījām daudz pašvaldības līdzekļu, lai izkoptu mežu, ierīkotu celiņus, izvietotu soliņus, atkritumu urnas,” atceras Brocēnu novada domes priekšsēdētāja Solvita Dūklava. “Takas ir mākslīgi veidotas, bet no dabīgiem materiāliem – grants atsijām,” turpina G. Andersone. “Soli un galdi izgatavo-

Fakti

- Mežaparka platība – 382 302 kvadrātmetri.
- Taku kopgarums – 3 km.
- Mežaparka infrastruktūrai līdz šim no pašvaldības budžeta izlietoti 28 504 eiro.
- Cieceres ezers ir 9,5 km garš, 0,4 km plats, 22 m dziļš.
- Atrodas subglaciālajā vagā, izteiksmīgākais šāda veida ezers Latvijā.
- Ozolu sala (14 ha) – no 1977. gada aizsargājams dabas objekts.
- Gar Cieceres ezeru izveidota 560 m gara pastaigu taka.
- Pie ezera uzbūvēts skatu tornis, apkārtni var redzēt no –15 m augstuma.

ti no tiem pašiem kokiem, kurus mežā izzāģēja. Viss darīts, maksimāli saglabājot vidi, bioloģisko daudzveidību. Pamežs iztīrīts, krūmi izcirsti, kritalas atstāj, lai ir dabīga vide kukaiņiem. Katru gadu Meža dienās parkā izliek putnu būriņus, cilvēki lasa meža zemenes. Veidojot parku, slimos un bīstamos kokus izzāģēja, bet vietā iestādīti jauni. Lielajā talkā iestādīja 300 koku, un turpināsim to darīt. Apgūstam tik, cik varam apsaimniekot. Reizi divos gados nopļauj ataugušās atvases, bet zāli appļauj tikai gar takām.”

“Pašvaldības budžetu veido iedzīvotāju nodokļi, un es uzskatu, ka iedzīvotājiem ir jādzīvo tādā vidē, kur viņi var atpūsties, iziet svaigā gaisā, pastaigāties. Mežaparkā ir droša vide un svaigs gaiss,” stāsta pašvaldības vadītāja. “Tur ir piemērota augsne rododendriem, varētu iestādīt kādu pudurīti. Arī šī ideja nāk no iedzīvotājiem,” viņa turpina.

Ar Eiropas Savienības līdzfinansējumu izveidota mazā un augstā virvju trase. G. Andersone pastāsta, ka pieredzējuši

Brocēnu Mežaparks ir arī pašvaldības projektu vadītājas Gintas Andersones lolojums. ANDREJA SERGEJEVA FOTO

meistari tās likuši, īpaši saudzējot kokus, tajos nav iedzīta neviena nagla vai skrūve. Vēl trīs gadus tās būs bez maksas, taču tas nenozīmē, ka konstrukcija neko nemaksā. Trašu apkārtne jāsakopj, jāalgo instruktors, kas atbild par drošību. Algu visiem maksā no pašvaldības budžeta.

Cieceres ezers

Nopietni plāni pašvaldībai ir arī par Cieceres ezera izmantošanu. Jau iekārtota pludmale ar iespējām aktīvi atpūsties, izveidota apgaismota promenāde līdz ezeram. Mazliet novārtā palikusi ideja par kluso atpūtas zonu, kur var mierīgi sauloties un peldēties tie, kas negrib skajumu. Ar laiku taps arī šāda vieta. “Mums ir tā priekšrocība, ka pašvaldībai daudzviet pie ezera ir zeme, visa nav privatīpašumā. Mēs arī izmantojam aizsargjoslu, kurā drīkst veidot publiski pie-

ejamu atpūtas infrastruktūru,” stāsta S. Dūklava.

Tikko pabeigts projekts, kurā no pludmales līdz Dūņupei gar ezeru izveidota gājēju taka. Sākta būvēt laivu ielaišanas vieta. “Vēlamies, lai arī laivu un motorizētu ūdens transportlīdzekļu ielaišana ezerā būtu organizēta,” saka G. Andersone. “Lai katrs nemēģina, vienalga kā un kur piebraukt pie ezera un iestumt tajā laivu, šo vietu dažkārt izmullājot tā, ka vairs pat zāle neaug. Lai saudzētu ezera apkārtni, būs viena visiem brīvi pieejama vieta, kur varēs piebraukt ar laivas piekabi, to iestumt ezerā un laivu skaisti iepeldināt ūdenī, bet pēc tam tikpat viegli dabūt uz piekabes un aizvest. Būvdarbus agrāk nesāka, jo bija zivju nārstošanas laiks.” Vēl ir plāns pāri Dūņupei uzbūvēt tiltu, lai jauno pastaigu taku savienotu

ar Mežaparku.

Pašvaldības Attīstības nodaļas vadītāja Ance Puriņa stāsta, ka ir atbalstīts Vides aizsardzības fondam iesniegtais projekts, sākti izstrādāt triju novada publisko ezeru – Cieceres, Brocēnu un Remtes – apsaimniekošanas noteikumi. Tie jāpabeidz līdz nākamā gada maijam. Kad tos apstiprinās, būs stingri noteikts, kur ezeriem ir publiski pieejamas vietas, kurā daļā drīkst braukt ar motorizētiem transportlīdzekļiem un kur tas ir aizliegts.

Viens otru papildina

Kad sarunu biedres sāk stāstīt par pašvaldības plāniem uzbūvēt āra estrādi, sākumā šķiet, ka viņas novirzījušās no vides tēmas. Vēlāk saprotu, ka tā nav, – viss ir ļoti saistīts. Šobrīd iedzīvotāji aktīvi apspriež estrādes vietu, un vairākums sliecas, lai to atjauno agrākajā vietā netālu no ezera. G. Andersone stāsta, ka tā noteikti nebūs milzīga estrāde, kurā apgrozās laužu pūļi. Būs neliela estrāde maza mēroga pasākumiem, noskaņu koncertiem. “Maksimāli izmantosim resursu, ko devusi daba, bet iespējami mazāk tai nodarot pāri,” viņa saka.

Mazliet tālāk no ezera, kalna galā, ir Brocēnu Kultūras un izglītības centrs ar plašu laukumu aiz tā. Līdz pludmalei braukt nedrīkst, bet mašīna kaut kur jāatstāj, tāpēc tur būs stāvlaukums. Bruģēto un apgaismoto laukumu varēs izmantot arī lielākiem pasākumiem, nebūs jāmicās pa zāli.

“Infrastruktūras sakārtošana cieši saistīta ar apkārtējo vidi,” uzskata S. Dūklava. “Pie manis bija atnākuši skolēni un sāka diezgan uzbrūkoši: kāpēc vēl nav estrādes? Stāstu, ka vispirms ir jāsakopj apkaime un tikai tad jāskatās domāt, ko tur būvēt. Ieteicu atcerēties, kāda pirms dažiem gadiem bija pludmale. Ja tajos krūmos un zālē būtu ielikta estrāde, vai varētu baudīt? Arī iedzīvotāju sapulcēs, kurās man pārņemts, kāpēc nav tā un šī, skaidroju, ka vispirms sakopsim vidi, lai pa promenādi var noiet līdz ezeram un baudīt tā skaistumu, nevis skatīties uz aizaugušu ezeru un pļavu pie tā. Vispirms ir jāiztīra, jāsakopj, tad var sākt darīt ko lielāku.”♦

Materiāls tapis ar Latvijas Vides aizsardzības fonda finansiālu atbalstu.

PĀRDOD

Veikalā *Dagus*, Kuldīgā, Liepājas ielā 51, **DARBA APĢĒRBI**, apavi, apjomīgi viriešu krekli, bikses, jakas, veļa.

SIA *Valtek* – **LIETOTU TEHNIKU**: traktoru *Case IH 7120*, 1992, 8000 m/h, 8 250 eiro plus PVN; traktoru *Claas Aras 657 ATZ*, 2007, 6100 m/h, 25 000 eiro plus PVN; traktoru *Claas Aras 697 ATZ*, 2006, 6500 m/h, 26 000 eiro plus PVN; kombainu *Claas Dominator 108 SL Max*, 1998, 4500 m/h, 31 500 eiro plus PVN; kombainu *Claas Lexion 540*, 2005, 3800 m/h, 71 500 eiro plus PVN; traktoru *Deutz Fahr 5130 DT*, 2016, 1000 m/h, 42 000 eiro plus PVN; kombainu *Deutz Fahr 5670 HTS*, 2006, 2700 m/h, 41300 eiro plus PVN; traktoru *Fendt 312 Vario*, 2008, 6100 m/h, 40 000 eiro plus PVN; traktoru *Fendt 411 Vario*, 2011, 5400 m/h, 44 000 eiro plus PVN; traktoru *Fendt 716*, 2004, 9700 m/h, 33 000 eiro plus PVN; traktoru *Fendt 924*, 2000, 11064 m/h, 38 500 eiro plus PVN; traktoru *Fendt 936 Profi*, 2008, 6400 m/h, 94 600 eiro plus PVN; piekabi *Hawe ULW 2500 T*, 2009, 25 000 eiro plus PVN; traktoru *John Deere 5100 M*, 2012, 3100 m/h, 32 000 eiro plus PVN; traktoru *John Deere 7930 AutoQuad*, 2008, 7800 m/h, 53 500 eiro plus PVN; traktoru *Massey Ferguson 8680 Dyna VT*, 2011, 1800 m/h, 99 000 eiro plus PVN; traktoru *Massey Ferguson 8690 Dyna VT*, 2011, 2200 m/h, 95 000 eiro plus PVN; traktoru *Massey Ferguson 7624 Dyna 6*, 2013, 2700 m/h, 65 000 eiro plus PVN; traktoru *Valtra N101*, 2006, 11500 m/h, 19 500 eiro plus PVN; traktoru *Valtra T132V*, 2010, 10000 m/h, 35 000 eiro plus PVN; traktoru *Valtra T171C*, 2008, 8500 m/h, 36 500 eiro plus PVN; traktoru *Valtra T190*, 2007, 3800 m/h, 38 000 eiro plus PVN; traktoru *Valtra T70C*, 2005, 12000 m/h, 25 500 eiro plus PVN. Tālr. 26122326 (Ritvars Tiško), www.valtek.lv.

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, iebūvējamus skapjus, bīdāmās durvis, moduļu virtuves. Plašs žalūziju piedāvājums. Mucenieku iela 25, tālr. 28448638, Gravas iela 1 (*Elvi*), tālr. 28378818.

Pārdod dažādu ziedu **MEDU** Kuldīgā. Tālr. 20305521.

TELĪTI XX (2 nedēļas veca). Tālr. 29634003.

Brūnas, 12 mēnešus vecas **DĒJĒJ-VISTAS**. Sākot no 10 gab., piegādāju saimniecībā bez maksas. Tālr. 24976880.

Ar piegādi pārdod skaldītu **MALKU**, zāģētavas atgriezumus, 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu meža **MALKU**. Tālr. 26544462.

Skaldītu **MALKU**. Tālr. 27885688.

Skaldītu **MALKU**. Tālr. 29254530.

Ideālu **TRŪDZEMI**, kūtsmēslus, kūdras substrātus, mulču. Tālr. 29560885.

Viss par
reklāmu
Kurzemniekā!
Tālr. 63324881.

PĒRK

SIA *Lāses AM* par augstu cenu iepērk **LIELLOPUS** kautsvārā un **CŪKAS** dzīvsvārā. Piedāvājam piemaksas par lopu skaitu. Transports bez maksas. Tālr. 29353243, e-pasts: lases@inbox.lv.

SIA *Valinda* pērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

SIA *AIBI* iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS, TEĻUS, JĒRUS**. Augstas cenas. Samaksa tūlītēja. Svari. Tālr. 20238990.

Z/s *SMAIDAS* pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 27806461.

MEKLĒ DARBU

Divi cilvēki **MEKLĒ IESPĒJU** par vakariem piestrādāt Kuldīgas novadā, veicam dažādus saimniecības darbus. Tālr. 26892326.

TRAKTORUS, piekabes, inventāru, vieglos auto. Tālr. 26104984.

SIA *Lateira* pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** (arī apgrūtinātus un nenokārtotus), bīzīs un cīrsmas visā Kurzemē. Kārtojamos dokumentus. Tālr. 27030802, mezi@lateira.lv.

Craftwood pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** visā Latvijā, cena 1000–10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Atjaunojam taksācijas. Tālr. 26360308.

Pērk **ĪPAŠUMUS** ar mežu, cīrsmas. Tālr. 27866653.

Pērk ozola un oša **ZĀGBALĶUS**, ozola un oša kamīnmalku (3 m). Tālr. 29997742.

Briežu **RAGUS**. Tālr. 29886349.

Bebru **DZIEDZERUS**. Tālr. 22434304.

VAJADŽĪGI

Z/s *Digas* (51201013881) – **TRAKTORIST-KOMBAINIERIS** ar pieredzi. Tālr. 26536068.

SIA *Alvos* (40003111740) – C kat. **AUTOVADĪTĀJI**. Tālr. 26822461.

SIA "Cēsu gaļas kombināts"
par augstām cenām iepērk
JAUNLOPUS un LIELLOPUS
26185703 • 25573447 • 29172343

DAŽĀDI

Siltinām mājas ar **EKOVATI**, granulām un termoputām. Tālr. 26748235.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS – STIGOŠANA, DASTOŠANA**. Tālr. 28358514.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAU-GUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cīrsmas izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

SIA *Energoparks* tīra **APAU-GUMU**, pērk zarus šķeldošanai, kā arī gatavu šķeldu un skaidas. Tālr. 28813110.

Bīstamu **KOKU, ZARU ZĀĢĒŠANA**, vainagu veidošana u.c. Tālr. 26085985.

TRIMERA pakalpojumi. Tālr. 22302300.

Tīra un remontē **AKAS**. Tālr. 27448331.

Tīra **AKAS**. Tālr. 26018109.

Tīrām **DZIĻURBUMUS**. Tālr. 29296723.

Ātri un lēti ierīko **DZIĻURBUMU**. Tālr. 29605105, 28205914.

Kuldīgā,
Mederu ielā 8,
pērk
GAILENES.
Vienmēr augstākās cenas.
Tālr. 23220881.
 Iepērk Meža Ogas Sēnes

LĪDZJŪTĪBA

*Ir sāpes, ko nespējam dalīt uz pusēm,
Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu.
Nostājas blakus tev draugi un klusē,
Kaut vai tā, lai palīdzētu.*

/R. Skujiņa./

Klusus mierinājuma vārdus izsakām Lienei Millerei, māmiņu aizsaulē aizvadot.

Tavi darba kolēģi

Kuldīgas Centra vidusskolā

SVEASKOG
BEZ MAKSAS ATTĪRA
NO KRŪMIEM
laukus un citas
aizaugušas platības.
PĒRK
zarus, cīrsmu atlikumus,
šķeldojamu materiālu.
ĀTRA SAMAKSA.
 25 622 293 (Āris)

upeskalni ab
SIA "Upekalni AB" PĀRDOD
ziemas kviešu sēklas
Tālr.: 63 348 122
Mob.tālr.: 26 672 273
25 749 865

Nakts orientēšanās Pelčos

16 komandas piedalījās nakts orientēšanās pasākumā Pelčos. Uz pasākumu tika aicināti jaunieši no 13 līdz 25 gadu vecumam un ģimenes ar bērniem.

Pagasta kultūras un sporta pasākumu organizatore Saiva Egļīte pastāstīja, ka uzdevumi bijuši

vienkārši: no dažādām lentēm, uzlīmēm un papīriem jāizveido komandas simbols; parka avotiņā ar ūdeni jāpiepilda 5 l pudele, uzvelkot galvā zeķubikses, kurās ir tenisa bumbiņa, jānogāz ūdens pudeles u.c. Pie Pelču kapiem bija stacija, kurā bija jārada spo-

ku stāsts. „Komandas bija ļoti radošas, un stāsti bija patiesi aizraujoši,” piebilst Saiva. Bija uzdevumi, kas saistīti ar dīķiem un zivīm. Kopumā piedalījās ap 50 dalībnieku. „Pasākums tika rīkots, pateicoties dalībai Kuldīgas jauniešu iniciatīvas konkursā,

kurā Pelču brīvprātīgā jauniešu koordinatore Zane Lagzdīņa ieguva tam finansiālu atbalstu. Zanei sagatavoties palīdzēja un stacijās dalībniekus sagaidīja daudzi jaunieši, kuri cer, ka šis pasākums kļūs par tradīciju.

Iveta Grīniņa

NOTĀRS IESAKA

Kas jāzina laulātajam kā mantiniekam

Vairāk nekā 60% cilvēku, kuri pēc laulātā nāves pie notāriem dodas mantojuma dēļ, maz zina par savām tiesībām un iespējām – tā liecina Latvijas Zvērinātu notāru padomes (LZNP) dati.

Kāda daļa no aizgājēja mantojuma pienākas laulātajam? Kādas ir viņa tiesības uz kopdzīves laikā iegādātu un uzturētu īpašumu? Ar ko mīloto cilvēku pārdzīvojušajam laulātajam jāreķinās, īpaši, ja aizgājējam tā bijusi otra vai pat trešā laulība? Kā rīkoties, abiem vēl dzīviem esot, lai otra nāves gadījumā taisnība nebūtu jāmeklē tiesā? Šie un citi jautājumi nereti mantiniekam sagādā gan pārsteigumu, gan vilšanos.

„Diezgan tipiska situācija notāru praksē ir tāda, kurā sieva bijusi pārliecināta, ka viņai automātiski pienākas puse no mirušā laulātā

mantas un ka tikai to otru pusi savā starpā daļa mantinieki. Taču vienmēr tā nav,” stāsta LZNP priekšsēdētājs zvērināts notārs Jānis Skrastiņš.

„Mantojuma tiesības paredz to, ka starp pārdzīvojušo laulāto un mirušā bērniem viņa atstātais sadalās vienādās daļās, ja mirušajam ir līdz četriem bērniem. Ja vairāk, tad laulātais manto vienu ceturtdaļu domājamo daļu, bet atlikušās sadalās starp bērniem, ja vien ar testamentu, mantojuma vai laulības līgumu nav noteikts citādi. Ja mantojumā ietilpst tāda manta, kas laulātajam dzīves laikā bija kopīga, tā no kopējā mantojuma ir nodalāma un izdodama pārdzīvojušajam laulātajam. Jāatceras, ka laulātajam noteikti jādara zināms notāram, ka manta bijusi kopīga.”

Tāpēc ļoti svarīgi dzīves laikā

noslēgt laulības līgumu: ja tāda nav bijis, pārdzīvojušajam laulātajam jāpierāda, ka manta bijusi kopīga, un citi mantinieki tad ir tiesīgi šo faktu apšaubīt. Tādos gadījumos strīds tiek risināts tiesā.

„Ja pārim bijis laulības līgums par mantas šķirtību, tad kopīga manta neveidojas un katram paliek tas, kas viņam piederējis. Līdz ar to ne otrs laulātais dzīves laikā, piemēram, šķīroties, ne arī mantinieki pēc viņa nāves nevar no tā neko prasīt pat tad, ja aizgājēja ir piedalījies mantas iegādē. Savukārt, ja bijis laulības līgums par mantas kopību, tad mirušā dzīvesbiedram nekā citādi nav jāpierāda, ka puse no visas mantas un īpašumiem ir viņam piederoša daļa, kas no kopīgā mantojuma tiks nodalīta. Šāda rīcība starp radniekiem vairo mieru.”

Notārs iesaka jau dzīves laikā parūpēties, lai attiecībā uz laulāto un citiem tuviniekiem tiktu īstenota cilvēka griba pēc viņa aiziešanas aizsaulē. Vislabāk to paust testamentā, piemēram, laulātajiem vienojoties, ka viņi viens otru iecels par savu mantinieku. Var gribu paust mantojuma līgumā, ar visiem tuviniekiem un ģimenes locekļiem vienojoties, ka šī griba tiks respektēta.

Tiesības uz mantojumu rada tikai tiesīgi noslēgta laulība, kas bija spēkā mantojuma atstājēja nāves brīdī. Tiem, kuri dzīvo faktiskā kopdzīvē, mantojuma tiesību nav, ja vien mirušā persona nav atstājusi testamentu vai noslēgusi mantojuma līgumu.

Liene Krīvena, Latvijas Zvērinātu notāru padomes komunikācijas vadītāja

VĀRDA DIENAS

No 20. līdz 26. augustam

20. Bernhards (40), Boriss (2735), Rojs (274)
 21. Janīna (3230), Linda (7805)
 22. Rudīte (1505), Everts (326)
 23. Vitālijs (7791), Ralfs (3743), Valgudis (1)
 24. Bērtulis (4), Boļeslavs (141)
 25. Ludvigs (218), Ludis (148), Ivonna (313), Patrīcija (1752), Patriks (1038)
 26. Natālija (8700), Tālija (5), Bronislavs (394), Bronislava (889)
Populārākie: Natālija un Vitālijs.

Bērnībā sauca par Lapsiņu

Rudīte Ābola, Skrundas novada jaunatnes speciāliste

Vārdu izvēlējas tētis. Starp viņa piedāvātajām Jautrītēm, Skaidrītēm un Mudītēm mammai šķita, ka Rudīte būs labākais. Nedomāju, ka izvēle saistīta ar kādu konkrētu personu, grāmatas varoni. Varbūt tas sabiedrībā radies rudas krāsas dēļ, varbūt cita iemesla dēļ, bet man to ielika, jo vienkārši patika. Tikai tagad, kad piedzima jaunākā meitiņa ar rudiem matiņiem, varēju priecāties, ka beidzot kaut kas ruds! Bērnībā mani sauca par Lapsiņu, vēl arī par Rudenīti. Rudīte noteikti ir latviešu vārds, visticamāk, radies pirms kara. Ārzemēs savu vārdu labāk nenosauca, tāpat neviens svešā valodā runājošais tādu nespēs ne izrunāt, ne uzrakstīt. Skrundas novadā zinu vēl tikai treneri Rudīti Kronlaku, arī studējot nesatiku nevienu meiteni ar šādu vārdu. Lasīju, ka Rudītes ir vadītājas. Es par sevi tā neteiktu, bet pēc dažām zināmajām, tostarp dzejniecēm un māksliniecēm, varu teikt – stipras sievietes.

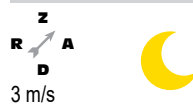

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 20. AUGUSTĀ

Dienas garums – 14 st. 51 min.
 Saule lec 6.01, riet 20.52.

Naktī +14°...+18°

Dienā +17°...+19°

RĪT, 21. AUGUSTĀ

Dienas garums – 14 st. 46 min.
 Saule lec 6.03, riet 20.49.

Naktī +15°...+17°

Dienā +17°...+21°

ASTROLOĢISKĀ PROGNOZE

/21.–27. augusts/

Jolanta Hercenberga, astroloģe

Auniem darbā jārikojas diplomātiski, jābūt plānam, ja kaut kas nerit, kā iecerēts. Var rasties situācijas, kad jāmeklē mierizlīgums.

Vēršiem aktuāls būs pašvērtības jautājums. Patiks apliecināt savu varēšanu ar izcili paveiktiem darbiem.

Dvīņiem patiks dzīvot ar vērienu – ja ballēties, tad tā, lai no jautrības piemetas sirdsklauves; ja strādāt, tad līdz spēku izsīkumam.

Vēžiem radošais un intelektuālais potenciāls būs augstā līmenī. Prāts darbosies kā pulkstenis, atrodot piemērotāko risinājumu.

Lauvas mājās aktīvi rosīsies un ieviesīs dažādus jauninājumus. Tuviniekiem var arī nepatikt, ka tiek izjaukta vecā kārtība.

Jaunavu spēja ieklausīties citos, iejusties otrā būs apbrīnas vērtā. Palīdzība tiks dāļāta pa labi un pa kreisi, reizēm upurējot savas vajadzības.

Svari ar saukli *Atrīvoties!* purinās no pleciem visas nastas. Pazudīs gan vecie krāmi, gan arī nepatīkamas saistības un uzskati, kas traucē dzīvot.

Skorpioniem jāsaprot, ko pats vēlas. Nelīdzēs draugu, kolēģu vai kāda padoms, jo tikai pats var zināt, kas viņam derīgs.

Strēlniekiem ieteicams risināt agrāk pielautās kļūdas, lai uz priekšu varētu doties raitākā solī. Varbūt jāpieņem kāds ieildzis lēmums.

Mežāžiem jāķeras vasarai astē un jābauda, ko vēl var paspēt. Darbi, kas pēdējā laikā piepildījuši ikdienu, pagaidīs.

Ūdensvīriem debesis caur notikumiem un cilvēkiem sniegs atbildi jomās, kur gribējies ieviest pārmaiņas, bet pietrūcis spēka, drosmes vai sapratnes.

Zivīm zvaigznes nodrošina popularitāti, bet pašām jāparūpējas, lai tai būtu pozitīva noskaņa. Spēja iepatīties būs augstā līmenī, droši var pieteikt savu kandidatūru vēlamajam amatam.

Čika laiks:

21.VIII 2.47 – 7.01,
 23.VIII 17.19 – 19.56,
 25.VIII 7.39 – 26.VIII 8.32.

KONKURSS

Tēlotājmākslas spēle

170. kārtā. Šis mākslinieks (1857–1923) dzimis Roterdamā, miris Amsterdamā. Bijis nīderlandiešu gleznotājs un fotogrāfs. Gleznojis Amsterdamas ielas un iedzīvotājus. Līdz ar impresionisma un citu moderno stilu parādīšanos viņš tika gandrīz aizmirsts. Tomēr 20. gs. beigās par viņu no jauna parādījās interese.

Atbildes gaidām **līdz 22. augusta 11.00: Tēlotājmākslas spēle, Kurzemnieks**, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv, vai redakcijas durvju pastkastītē.

169. kārtas atbilde: Antons Rafaels Mengss. Spānijas karaļa Karlosa III portrets (1771–1779).

Pareizi atbildējuši: Daina Gerente, Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Indra Ābelīte, Anita Eglīte, Guntis Obodņikovs, Ingars Neimanis.

VIRTUVĒ

Katrina Spuleniece-Aišpure, uztura speciāliste

Sēnes jāēd tagad

Tās ir dabas veltes, kas jāizmanto uztura dažādošanai garšas un veselīgā sastāva dēļ. Populārākās ir gailenes, ar tām grūti kļūdīties, turklāt nav tārpainas. Tās ir viegli pagatavot un var pievienot dažādiem ēdieniem. Gailenēs ir vērtīgi antioksidanti, kam ir pretiekaisuma un pretvēža īpašības, šķiedrvielas, vitamīni un minerālvielas. Mežos sastopamas arī bērslapes un dažādas bekas. Ir sēnes, kuras var ēst ceptas, bet ir arī tādas, kuras pirms ēšanas kārtīgi jānovāra, to vajag noskaidrot.

Receptes

BĒRSLAPJU KARBONĀDES

Vajadzēs: bērslapes (tās, kuras nav jāvāra, podiņi, kas jau atvērušies), miltus, olas, sāli, piparus, eļļu cepšanai.

Kā pagatavot: bērslapēm notīra skuju un citus no meža atnestos gružus, nogriež kātiņus, nevajag mazgāt. Olu sakul ar sāli un pipariem, miltus uzber uz šķīvja. Pannā uzkaršē eļļu. Sēnes apvārta miltos, tad olā un cep sakarsētā eļļā. Pasniedz ar vārītiem kartupeļiem un salātiem.

GAILEŅU ZUPA

Vajadzēs: eļļu cepšanai, 1 mazu sīpolu, 1 vidēju burkānu, 1 vidēju kartupeli, dažas brokoļa vai puķkāposta ziedkopas, 2 glāzes gailēnu, lauru lapu, naža galu malta koriandra, maltus melnos piparus, 1,5 l dārzeņu buljona.

Kā pagatavot: burkānu nomizo, sagriež gareniski uz pusēm un tad plānās šķēlītēs, nomizo un sagriež kubiņos kartupeli. Nomizo un sīki sagriež sīpolu. Gailenes notīra, ja nepieciešams, lielākās sagriež. Eļļā apcep koriandru un sīpolu, tad pievieno burkānu. Pieliek gailenes un cep, kamēr sula no tām iztvaiko. Pielej buljonu un uzvāra. Liek zupā lauru lapu, piparus, brokoļus un kartupeļu kubiņus. Vāra uz lēnas uguns, līdz kartupeļi mīksti.

Kurzemnieku septembrim var abonēt:

līdz 29. augustam

- internetā
- www.abone.pasts.lv (ietaupot 71 centu),
- pasta nodaļās,
- pie pastniekiem,
- redakcijā (ietaupot 71 centu);

vēl šodien

- zvanot pa informatīvo tālruni: 67008001 vai 27008001.

Kad bērns sāk lietot mobilo tālruni

Gatavojoties jaunajam mācību gadam, izglītības iestādes aicinātas pieteikties, lai saņemtu materiālus par telefona lietošanu *Amigo iniciatīva laimīgām ģimenēm*.

Tie tiks nogādāti mācību iestādēs, un tos bez maksas saņems atbilstošā vecuma audzēkņu ģimenes.

Aptuveni trešdaļa aptaujāto vecāku atzīst, ka nav pietiekami pārrunājuši ar bērniem tehnoloģiju lietošanas pamatprincipus vai arī tie netiek ievēroti. Tādēļ *Amigo iniciatīva laimīgām ģimenēm* sadarbībā ar skolu psiholoģi Sabīni Vilciņu izstrādājusi izglītojošu materiālu *Mobilais gudrinieks* par telefona lietošanu pirmklasniekiem un bērnodarzu sagatavošanas grupiņu audzēkņiem. Tajā saprotami apskatīti tas, kas kopā ar vecākiem pārrunājams, sākot lietot savu pirmo mobilo tālruni. Nostiprināt apgūtās zināšanas un iegūt prasmes bērni varēs ar interaktīvu spēli un uzdevumiem, kas no 22. augusta būs pieejami vietnē www.amigo.lv/mobilaisgudrinieks.

Izglītības pārvaldes un mācību iestādes aicinātas rakstīt e-pastā: atsauksmes@laimigamgimenem.lv.

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv

